

Østre Landsret Præsidenten

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

8. marts 2024

J.nr.: 24/03987-2

Sendt på mail til jm@jm.dk og kfokr@jm.dk

Sagsbehandler: RSL

Justitsministeriet har ved brev af 9. februar 2024 (sagsnr. 2023-05184) anmodet om eventuelle bemærkninger til udkast til forslag til lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven og forskellige andre love (Gennemførelse af dele af Bandepakke IV).

Det fremgår af pkt. 7.1 i lovudkastets almindelige bemærkninger, at en række elementer i lovudkastet vil medføre ikke-uvæsentlige merudgifter for bl.a. domstolene. De forventede merudgifter alene for domstolene og finansieringen er ikke nærmere omtalt i lovbemærkningerne. Landsretten finder det væsentligt, at domstolene fremover tilføres de fornødne midler i forbindelse med lovændringer, som medfører merudgifter for domstolene. I modsat fald vil flerårsaftalen fra november 2023 om domstolenes økonomi for 2024-2027 løbende kunne blive udhulet af nye ressourcekrævende lovgivningsinitiativer.

Landsretten henviser endvidere til Dommerforeningens høringssvar om lovudkastet. Landsretten bemærker i forbindelse hermed, at de foreslåede retsvirkninger af kontaktforbud, herunder den obligatoriske retsfølge om fastsættelse af tilsyn, hvor den dømte skal tåle indgreb i boligens ukrænkelighed og brevhemmeligheden m.v., vil skulle inddrages ved domstolenes proportionalitetsafvejning af, om der i det hele taget bør fastsættes et forbud og i givet fald af længden heraf.

Landsretten ønsker ikke herudover at udtale sig om lovudkastet.

Kopi af dette brev er sendt til Domstolsstyrelsen.

Med venlig hilsen

Carsten Kristian Vollmer

Ellen Busck Porsbo

Vestre Landsret Præsidenten

Justitsministeriet
Kontoret for Organiseret Kriminalitet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

11. marts 2024

Sendt pr. mail til jm@jm.dk og kfokr@jm.dk

J.nr.: 24/04027-2

Sagsbehandler: Lars B Olesen

Justitsministeriet har ved brev af 9. februar 2024 (sagsnr. 2023-05184) anmodet om eventuelle bemærkninger til høring over udkast til forslag til lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven og forskellige andre love (Gennemførelse af dele af Bandepakke IV).

Det fremgår af pkt. 7.1 i lovudkastets almindelige bemærkninger, at en række elementer i lovudkastet vil medføre ikke-uvæsentlige merudgifter for bl.a. domstolene. Det gælder f.eks. de nye regler om opholdsforbud, kontaktforbud, nattelivsforbud og rejseforbud, som betyder, at der i de pågældende straffesager skal anvendes yderligere tid og dermed ressourcer til behandling af de nævnte spørgsmål. Det samme gælder eksempelvis for udvidelsen af anvendelsesområdet for straffelovens § 81 a.

De forventede merudgifter alene for domstolene og finansieringen heraf er ikke nærmere omtalt i lovudkastets bemærkninger. Landsretten finder det væsentligt, at domstolene fremover tilføres de fornødne midler i forbindelse med lovændringer, som medfører merudgifter for domstolene. I modsat fald vil flerårsaftalen fra november 2023 om domstolenes økonomi for 2024-2027 løbende kunne blive udhulet af nye ressourcekrævende lovgivningsinitiativer.

Landsretten henviser endvidere til Dommerforeningens høringssvar om lovudkastet. Landsretten bemærker i den forbindelse, at de foreslåede retsvirkninger af kontaktforbud, herunder den obligatoriske retsfølge om fastsættelse af tilsyn, hvor den dømte skal tåle indgreb i boligens ukrænkelighed og brevhemmeligheden mv., vil skulle inddrages ved domstolenes proportionalitetsafvejning af, om der i det hele taget bør fastsættes et forbud og i givet fald længden heraf.

Landsretten ønsker ikke i øvrigt at udtale sig om udkastet.

Kopi af dette brev er sendt til Domstolsstyrelsen.

Med venlig hilsen

Jens Røn

Justitsministeriet
Kontoret for Organiseret Kriminalitet

Sendt pr. e-mail til:
jm@jm.dk og kfokr@jm.dk

Præsidenten
Domhuset, Nytorv 25
1450 København K.
Tlf. 99 68 70 15
CVR 21 65 95 09
adm.kbh@domstol.dk
J.nr. 24/03910

Den 8. marts 2024

Ved e-mail af 9. februar 2024 har Justitsministeriet anmodet om eventuelle bemærkninger til et udkast til forslag til lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven og forskellige andre love (Gennemførelse af dele af bandepakke IV).

Det fremgår af udkastet, at der er tale om en samlet lovpakke, der har til formål at gøre det "endnu sværere at være bandemedlem i Danmark". Forslaget indeholder på den baggrund en række stramninger, der er målrettet den organiserede kriminalitet, herunder strafskærper (f.eks. om våbenlagre og kriminalitet af ydmygende karakter), udvidelser af en række eksisterende indgribende bestemmelser (f.eks. om opholdsforbud, kontaktforbud, tredjemandskonfiskation, nattelivsforbud for narkotikakriminalitet samt varetægtsfængsling), øgede efterforskningsmuligheder for politiet (f.eks. om brug af civile agenter, hemmelig ransagning og telefonaflytning) samt helt nye indgrebsmuligheder (f.eks. om forbud mod udrejse og ophold i visse lande samt straf for rekrutteringsfremmende handlinger). Det fremgår desuden, at en række af de fremsatte forslag også vil finde anvendelse på andet end bandekriminalitet.

Jeg kan på vegne af byretterne oplyse, at retterne kan henvise til Dommerforeningens høringssvar af 8. marts 2024 om lovudkastet.

Jeg vil i den forbindelse særligt fremhæve, at byretterne herunder kan tiltræde, at de foreslåede tiltag vil være forbundet med betydelige merudgifter for domstolene, og at dette – udover en øget sagstilgang, som beskrevet i lovudkastet – også må forventes at blive konsekvensen

af, at de enkelte straffesager i mange tilfælde vil blive mere tids- og ressourcekrævende. Dette sidste vil – som også anført at Dommerforeningen – blive tilfældet som følge af øget bevisførelse, men der må herudover også forventes et øget tidsforbrug under sagerne ved procedurer og votering, da der er flere spørgsmål, der skal tages stilling til, da der er mere på spil for de involverede, og da anvendelsen af reglerne i flere tilfælde vil skulle vurderes i forhold til Danmarks internationale forpligtelser.

Byretterne finder det væsentligt, at domstolene fremover tilføres de fornødne midler i forbindelse med lovændringer, som medfører merudgifter for domstolene. I modsat fald vil flerårsaftalen fra november 2023 om domstolenes økonomi for 2024-2027 løbende kunne blive udhulet af nye ressourcekrævende lovgivningsinitiativer.

Byretterne ønsker herudover ikke at udtale sig om lovudkastet.

Der henvises til Justitsministeriets j.nr. 2023 – 05184.

Kopi af dette brev er sendt til Domstolsstyrelsen.

Med venlig hilsen

Nikolaj Aarø-Hansen

Justitsministeriet
Kontoret for Organiseret Kriminalitet
Slotsholmsgade 10
1216 København K.

KRONPRINSESSEGADE 28
1306 KØBENHAVN K
TLF.: 33 96 97 98

Sendt via e-mail: jm@jm.dk og kfokr@jm.dk m

DATO: 7. marts 2024
SAGSNR.: 2024 - 563
ID NR.: 982086

Høring over udkast til forslag til lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven og forskellige andre love (Gennemførelse af dele af Bandepakke IV) Justitsministeriets j.nr - 2023-05184

Ved brev af 9. februar 2024 har Justitsministeriet anmodet Advokatrådet om en udtalelse til ovennævnte udkast.

Advokatrådet har i relation til det relativt omfattende lovforslag valgt at koncentrere sine bemærkninger om følgende:

Vedrørende kontaktforbud, jf. § 79 a

Det fremgår af lovforslagets almindelige bemærkninger s. 46, at det foreslås at ændre straffelovens § 79 a med henblik på bl.a. at give domstolene mulighed for at idømme bandemedlemmer et forbud mod kontakt til personer, der har tilknytning til samme gruppe af personer som den dømte.

For så vidt angår den omfattede personkreds fremgår, at det forudsættes, at et kontaktforbud vil skulle omfatte kontakt med alle personer, der på ethvert givent tidspunkt har tilknytning til samme gruppe af personer, som den dømte på gerningstidspunktet havde tilknytning til.

Kontaktforbuddet forudsættes herved at være dynamisk og vil også omfatte kontakt med personer, der bliver tilknyttet den samme gruppe af personer på et senere tidspunkt end den dom, hvor forbuddet er givet.

Det fremgår videre af lovforslagets almindelige bemærkninger s. 51, at det med henblik på at sikre, at den dømte har tilstrækkeligt kendskab til den omfattede personkreds for kontaktforbuddet, forudsættes, at straf for overtrædelse af forbuddet i tilfælde, hvor tilknytningen til grupperingen ikke er klar – f.eks. på grund af

manglende forudgående kendskab eller fravær af tydelige kendetegn – vil kræve en forudgående advarsel fra politiet om, at kontakt med personen af politiet vurderes at udgøre en overtrædelse af forbuddet.

Advokatrådet bemærker hertil, at Folketinget tidligere har vedtaget lovgivning, hvorefter visse dømte personer kan meddeles kontaktforbud. Der er således tale om et kendt lovgivningsmæssigt værktøj, der nu udstrækkes til også at gælde personer, som dømmes for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a.

Advokatrådet har selvsagt forståelse for ønsket om at forebygge bandekriminalitet og dermed beskytte vores samfund og dets borgere. Advokatrådet er imidlertid bekymret for rækkevidden af det foreslåede kontaktforbud samt politiets tilsyn hermed.

Der lægges op til et særdeles vidtgående indgreb i den personlige frihed, hvorfor der i tillæg til en grundig og konkret proportionalitetsafvejning bør stilles betydelige krav til klarhed omkring forbuddets konkrete omfang. Advokatrådet anbefaler således, at det præciseres i lovforslaget, at straf for overtrædelse af forbuddet forudsætter en forudgående advarsel fra politiet, bortset fra tilfælde hvor det er helt ubetænkeligt at lægge til grund, at den dømte måtte anse den pågældende for omfattet af forbuddet.

Da der ofte i betydelig grad indgår et subjektivt element ved vurderingen af, om en person kan anses som banderelateret, bør det endvidere fremgå udtrykkeligt, at politiets forudgående advarsel vil være genstand for særskilt prøvelse ved domstolenes behandling af straffesager vedrørende overtrædelse af kontaktforbud.

Vedrørende tilsyn med overholdelse af kontaktforbud, jf. § 79 a

Det fremgår af lovforslagets almindelige bemærkninger s. 53, at det i § 79 a, stk. 6, foreslås, at politiet skal føre tilsyn med dømtes overholdelse af kontaktforbud efter den foreslåede § 79 a, stk. 1.

Med henvisning til at tilsynet er af forebyggende og kontrollerende karakter, vurderer Justitsministeriet, at de indgreb, som foretages som led i tilsynets gennemførelse, ikke har karakter af straffeprocessuelle indgreb, og at det derfor ikke er nødvendigt at stille krav om, at politiet i forbindelse med gennemførelsen af tilsynet med et meddelt kontaktforbud indhenter en retskendelse fra domstolene.

Det foreslås derfor, at kravet om retskendelse i grundlovens § 72 fraviges, således at politiet som led i tilsynets gennemførelse uden retskendelse vil kunne skaffe sig adgang til den dømtes bolig og andre lokaliteter, som den dømte råder over, og foretage undersøgelser heraf. Tilsvarende vil politiet uden retskendelse kunne foretage undersøgelse af breve og andre papirer og genstande, herunder computere, telefoner og andet IT-udstyr, som den dømte råder over, og om nødvendigt medtage disse med henblik på en undersøgelse af deres indhold.

Med henvisning bl.a. til Advokatrådets høringsvar af henholdsvis 8. februar 2019 (Høring over udkast til forslag til lov om ændring af straffeloven – Forbud til dømte seksualforbrydere) og 18. februar 2020 (Høring over udkast til forslag til lov om ændring af straffeloven – Initiativer mod fremmedkrigere og andre terrordømte) bemærker Advokatrådet, at det findes særdeles betænkeligt, at et så omfattende tilsyn kan gennemføres alene på baggrund af den tidligere dom og uden noget krav om mistanke om tilbagefald til ny kriminalitet. Da der ikke er tale om et straffeprocessuelt indgreb, vil den dømte ligeledes være afskåret fra at få erstatning for uretmæssig ransagning mv.

Videre bemærker Advokatrådet, at det af lovforslagets almindelige bemærkninger s. 54 fremgår, at hvis den dømte (*derimod*) i forbindelse med et tilsyn med rimelig grund mistænkes for at have begået et strafbart forhold, vil retsplejelovens bestemmelser om straffeprocessuelle tvangsindgreb skulle iagttages, jf. retssikkerhedslovens § 9, stk. 1. Politiet vil i en sådan situation derfor skulle indhente en retskendelse for at kunne foretage en ransagning af den dømtes bolig, computer mv.

Justitsministeriet medgiver således tilsyneladende, at den dømte der med rimelig grund mistænkes for at have overtrådt kontaktforbuddet (hvilket vil være strafbart), retssikkerhedsmæssigt stilles bedre, end den dømte mod hvem der ingen mistanke er. Advokatrådet bemærker, at en sådan retstilstand forekommer uhensigtsmæssig, ligesom det kan frygtes, at der fra politiets side vil være en tilbøjelighed til at nedtone eller ignorere en mistanke, for derigennem at undgå kravet om at indhente retskendelse.

Det fremgår videre, at formålet med forslaget er at forhindre, at dømte personer fastholdes eller falder tilbage i en kriminel løbebane gennem kontakt med andre personer, der har tilknytning til samme gruppe af personer som den dømte. Forslaget

angiver således at ville varetage hensynene til opretholdelse af den offentlige orden, forebyggelse af forbrydelse mv., og Justitsministeriet vurderer ikke, at forslaget går videre, end hvad der er nødvendigt for at varetage de nævnte hensyn.

Advokatrådet bemærker, at forslaget vil tillade politiet uden forudgående retskendelse at gøre særdeles vidtgående indgreb i retten til respekt for privatliv, hjem og korrespondance, som bl.a. er beskyttet af Den Europæiske Menneskerettighedskonvention (EMRK) artikel 8.

Det foreslåede kontaktforbud vil omfatte enhver kontakt til omfattede personer og vil således ikke være begrænset til korrespondance vedrørende påtænkt ny kriminalitet eller lignende. Tilsvarende vil tilsynet bevæge sig væsentligt udover at være en beskyttelsesforanstaltning rettet mod forebyggelse af ny konkret kriminalitet og beskyttelse af ofre.

Advokatrådet er således af den opfattelse, at forslaget rækker videre, end hvad der er nødvendigt for varetagelse af de ovennævnte hensyn, og Advokatrådet finder, at forslaget bør genovervejes.

Vedrørende rejseforbud, jf. § 79 a

Det fremgår af lovforslagets almindelige bemærkninger s. 160, at det foreslås, at personer, der dømmes for overtrædelse af straffelovens §§ 191, 191 a og 192 a, ved dommen skal kunne gives et rejseforbud. Det samme foreslås at skulle gælde for personer, der idømmes en ubetinget fængselsstraf eller en anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for overtrædelse af straffeloven, lov om euforiserende stoffer, lov om forbud mod visse dopingmidler eller våbenloven, og som på gerningstidspunktet har tilknytning til en gruppe af personer, der tilsammen står bag omfattende og alvorlig kriminalitet, når overtrædelsen har relation til den dømtes tilknytning til gruppen.

Der er tale om et kendt lovgivningsmæssigt værktøj, der nu udstrækkes til at gælde ovennævnte personer.

Advokatrådet kan i det hele henvise til rådets bemærkninger vedr. udrejseforbud i høringssvar af 29. oktober 2021 (Høring over forslag til ændring af straffeloven m.fl. – Styrket indsats mod seksuelle overgreb mod børn mv.)

Vedrørende rekrutteringsfremmende handlinger rettet mod børn og unge

Det fremgår af lovforslagets almindelige bemærkninger s. 259, at det (som § 191 b, stk. 1, 1. pkt.) foreslås, at den, som er fyldt 18 år, og tidligere er idømt en fængselsstraf eller en anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for overtrædelse af straffeloven, lov om euforiserende stoffer, våbenloven eller knivloven, og som foretager en handling, der er egnet til at bidrage til, at en person under 18 år involveres i kriminalitet omfattet af disse love, straffes med fængsel indtil 4 år.

Det fremgår, at det er afgørende for, om en handling vil være omfattet, om den er egnet til at bidrage til at give en person under 18 år forudsætningerne for at begå kriminalitet omfattet af de pågældende love. Hvilke handlinger, der konkret er egnet hertil (og dermed hvilke handlinger, der kriminaliseres) vil afhænge af omstændighederne, der knytter sig til handlingerne.

Det vil således ikke være en betingelse, at den pågældende handling i sig selv er egnet til at give en person under 18 år samtlige forudsætninger for at begå kriminalitet omfattet af de pågældende love. Det vil heller ikke være en betingelse, at personen under 18 år ikke ville have været i stand til at begå den omhandlede kriminalitet, hvis gerningspersonen ikke havde udført den pågældende handling. Det vil heller ikke være en betingelse, at gerningspersonens handlinger fører til, at personen under 18 år faktisk begår eller medvirker til at begå kriminalitet.

Det fremgår, at bestemmelsen efter omstændighederne også vil kunne omfatte tilfælde, hvor en person under 18 år medvirker til eller overværer udførelsen af en kriminel handling som led i oplæring i kriminalitet, herunder hvor gerningspersonen stiltiende accepterer dette. Gerningspersonen vil i sådanne tilfælde ved sin passivitet kunne anses for at have bidraget til, at personen under 18 år involveres i kriminaliteten.

Det fremgår endelig, at der efter den foreslåede bestemmelse ikke vil skulle føres bevis for, at gerningspersonens handlinger har ført til, at en person under 18 år faktisk begår eller medvirker til en strafbar handling eller forsøger herpå.

Advokatrådet har noteret sig, at det er hensigten med forslaget, at der for kriminalitet begået i forening/medvirken med en person under 18 år og for overtrædelse af den foreslåede bestemmelse skal straffes i sammenstød, såfremt betingelserne for at straffe efter den foreslåede bestemmelse tillige opfyldt.

Den foreslåede bestemmelse vil således indebære, at gerningspersonen efter omstændighederne vil kunne straffes hårdere end i dag i de tilfælde, hvor gerningspersonen og en person under 18 år begår kriminalitet i forening, eller hvor gerningspersonen medvirker til, at en person under 18 år begår kriminalitet, og hvor betingelserne for at straffe efter den foreslåede bestemmelse også er opfyldt.

Advokatrådet udtaler sig principielt ikke om straf og strafferammer, men for så vidt angår bestemmelsens omfang bemærker Advokatrådet imidlertid, at det er af central retssikkerhedsmæssig betydning, at straffebestemmelser formuleres så præcist, at der ikke efterlades tvivl om, hvilke handlinger der kriminaliseres (princippet *lex certa*).

Det fremstår efter Advokatrådets opfattelse uklart, hvilke handlinger der omfattes af forslaget, herunder navnlig om der tilsigtes en egentlig udvidelse af det strafbare område i forhold til handlinger, der allerede i dag vil være omfattet af den almindelige bestemmelse om medvirkensansvar, jf. straffelovens § 23, henholdsvis forsøg på medvirken, jf. straffelovens § 23, jf. § 21.

Det er således Advokatrådets anbefaling, at dette bør tydeliggøres i forslaget.

Vedrørende udvidelse af udstrækningen af forsvarerpålæg

I lovforslaget lægges der op til, at et forsvarerpålæg i medfør retsplejelovens § 729 a, stk. 4, skal kunne udstrækkes så længe det er nødvendigt af hensyn til sikring af krav i sagen.

Advokatrådet bemærker i den anledning, at det er af afgørende betydning for den tiltaltes varetagelse af sine interesser – og forsvarsadvokatens bistand hertil – at der sikres adgang til alt relevant materiale for sagen. Enhver begrænsning heri bør således af retssikkerhedsmæssige grunde have undtagelsens karakter og bør være specifikt begrundet og afgrænset i videst muligt omfang.

Advokatrådet har i den forbindelse noteret sig, at der med lovforslaget tilsigtes en specifik og udtømmende adgang til at udstrække et forsvarerpålæg, således at det alene kan ske af hensyn til at sikre krav i sagen.

Af hensyn til den tiltaltes berettigede forventning om, at der med afslutningen af en hovedforhandling samtidig er taget endelig stilling til eventuel konfiskation i relation til allerede kendte aktiver, finder Advokatrådet, at politiets adgang til at udstrække et pålæg alene bør gælde i netop de tilfælde, som er beskrevet i lovforslaget, hvor politiet og anklagemyndigheden først sent bliver opmærksom på et aktiv. Adgangen bør således efter Advokatrådets opfattelse ikke udstrækkes til også at gælde i tilfælde, hvor aktivet har været kendt af politiet og/eller anklagemyndigheden f.eks. via sagens øvrige materiale og hvor en sikring heraf således kunne være sket forud for hovedforhandlingen.

Vedrørende ændring af tv-overvågningsloven

Med lovforslaget lægges der op til en ændring af tv-overvågningsloven således, at afstandskravet for visse erhvervsdrivende og offentlige myndigheder, når de foretager tv-overvågning omkring egne indgange mv., ændres fra op til 30m til op til 100m.

Advokatrådet kan indledningsvis henvise til rådets bemærkninger af 9. januar 2020 til høring over udkast til lovforslag om ændring af lov om tv-overvågning (Styrkelse af trygheden og sikkerheden, herunder udvidelse af adgangen til tv-overvågning mv.).

Advokatrådet finder i den forbindelse fortsat, at der alene bør ske indskrænkninger i borgernes retssikkerhed og adgang til at færdes frit og uden registrering heraf efter en nøje afvejning af fordelene og betydningen for borgerne ved indskrænkningen.

Der ses med lovforslaget ikke at være taget stilling til databeskyttelsesforordningens regler om behandling af personoplysninger, hvoraf det bl.a. fremgår af artikel 5, at enhver behandling af personoplysninger skal være tilstrækkelig, relevant og begrænses til, hvad der er nødvendigt i forhold til de formål, hvortil de behandles.

Advokatrådet finder den betydelige udvidelse af adgangen til at foretage overvågning retssikkerhedsmæssigt bekymrende.

Med den foreslåede ændring af afstandskravet fra op til 30m til op til 100m synes trygheden omkring den enkelte lokalitet (indgang, opgang mv.) ikke længere at være bærende for indsatsen. I stedet synes forslaget at være et middel til en bred, generel og i praksis ubegrænset adgang til borgerovervågning, hvor den enkelte lokation blot alene bliver et tilfældigt redskab hertil.

Advokatrådet finder, at en sådan betydelig udvidelse ikke bør ske uden en forudgående mere grundig og principiel behandling.

Advokatrådet bemærker i den forbindelse i øvrigt, at der i behandlingen og vedtagelsen af ændringsforslag nr. 1 til § 1 i lovforslag L 102 (Forslag til lov om ændring af lov om tv-overvågning) jf. betænkning afgivet af Retsudvalget af 19. maj 2020, at justitsministeren senest 4 år efter lovens ikrafttræden ville udearbejde en evaluering af lovforslagets mulighed for øget tv-overvågning.

Idet Advokatrådet ikke kan se, at en sådan endnu er udarbejdet, skal Advokatrådet opfordre til, at den foreslåede ændring afventer denne evaluering.

Vedrørende ophævelse af forbud mod at bruge civile agenter

Med lovforslaget lægges der op til en ændring i retsplejelovens § 754b, stk. 2, hvorefter det nugældende generelle forbud mod brugen af civile agenter fremgår, således at det fremadrettet tillades politiet at anvende sådanne.

Anvendelsen af agenter, herunder navnlig civile agenter, rejser flere principielle retssikkerhedsmæssige spørgsmål, og blev indgående drøftet og debatteret i Justitsministeriets Strafferetsudvalg i forbindelse med afgivelsen af betænkning nr. 1023/1984, samt i forlængelse heraf i forbindelse med vedtagelsen af lov nr. 319 af 10. juni 1986. Bekymringerne omkring brugen af civile agenter medførte dengang, at man ikke fandt det betryggende at indføre en sådan adgang for politiet.

Advokatrådet finder, at en ændring af det nugældende meget klare forbud, ikke bør ske uden en forudgående fornyet grundig undersøgelse af de

retssikkerhedsmæssige risici, der er forbundet hermed. Advokatrådet skal derfor anbefale, at lovforslaget på dette punkt udskydes til en sådan er foretaget.

Justitsministeriet har i lovforslaget påpeget nogle af de risici, der er forbundet med at anvende civile agenter, herunder at civile agenter ikke har samme uddannelse og erfaring som polititjenestemænd, og at anvendelsen af civile agenter medfører en forøget risiko for overtrædelse af provokationsforbuddet.

Advokatrådet finder i lyset af disse risici, at anvendelsen af civile agenter bør være sekundær i forhold til anvendelsen af politiagenter, og at dette bør fremgå ved en ændring af loven, f.eks. ved at tilføje, at civile agenter alene må anvendes, hvis anvendelsen af politiagenter har vist sig nyttesløs eller umulig. Herved opnås større sikkerhed for, at civile agenter ikke træder i stedet for politiagenter i situationer, hvor sådanne ville kunne anvendes.

Advokatrådet kan i øvrigt tilslutte sig den foreslåede tilføjelse af retsplejelovens § 754 c, stk. 4, hvorefter der skal beskikkes en indgrebsadvokat før retten træffer afgørelse om anvendelsen af en civil agent, samt endvidere, at eventuelle forsvarere for de sigtede, som agentaktionen måtte vedrøre, tillige underrettes i medfør af den allerede gældende bestemmelse herom i retsplejelovens § 748, stk. 2.

Advokatrådet skal afslutningsvist påpege, at en flerhed af de foreslåede tiltag må antages at medføre et øget ressourceforbrug hos politi, anklagemyndighed og domstolene, og således må forventes at medføre en øget sagsbehandlingstid i et i forvejen presset domstolssystem.

Med venlig hilsen

Andrew Hjuler Crichton
generalsekretær

Fra: [Carsten Sennels](#)
Til: [Justitsministeriet](#)
Cc: [Kim Sparlund](#)
Emne: SV: Høring over udkast til forslag til lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven og forskellige andre love (Gennemførelse af dele af Bandepakke IV) J.nr - 2023-05184
Dato: 16. februar 2024 11:00:45

Til kontoret for organiseret kriminalitet

Tak for den fremsendte høringsmail.

Ankenævnet for Forsikring har ingen bemærkninger.

Vi henviser i øvrigt til de bemærkninger Ankenævnet for Forsikrings stiftende organisationer, Forsikring og Pension og Forbrugerrådet, måtte fremkomme med.

Med venlig hilsen

Carsten Sennels
Kontorchef, cand. jur.

Ankenævnet for Forsikring

Østergade 18, 2. sal
1100 København K
33 43 58 02 (direkte)

 Tænk på miljøet, før du printer denne mail og/eller de vedhæftede dokumenter.

Fra: Justitsministeriet <jm@jm.dk>

Sendt: 9. februar 2024 11:57

Emne: Høring over udkast til forslag til lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven og forskellige andre love (Gennemførelse af dele af Bandepakke IV) J.nr - 2023-05184

Se venligst vedhæftede filer

Med venlig hilsen

JUSTITSMINISTERIET
Kontoret for Organiseret Kriminalitet
Slotsholmsgade 10
1216 København K
Tlf.: 7226 8400

www.justitsministeriet.dk

jm@jm.dk

Justitsministeriet,
Departementet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Høring over udkast til forslag til lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven og forskellige andre love (Gennemførelse af dele af Bandepakke IV) J.nr - 2023-05184.

Ankestyrelsen har ikke bemærkninger i anledning af høringen.

Venlig hilsen

Ankestyrelsen

8. marts 2024

J.nr. 24-15563

Ankestyrelsen
7998 Statsservice

Tel +45 3341 1200

ast@ast.dk
sikkermail@ast.dk

EAN-nr.:
57 98 000 35 48 21

Åbningstid:
man-fre kl. 9.00-15.00

8. marts 2024

Høringssvar til forslag til lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven og forskellige andre love (Gennemførelse af dele af bandepakken IV)

Justitsministeriet har den 9. februar 2024 anmodet Udbetaling Danmark om bemærkninger til forslag til lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven og forskellige andre love (Gennemførelse af dele af bandepakken IV).

Udbetaling Danmark har følgende bemærkninger til forslaget:

Det fremgår af § 7 i lovforslaget, at udbetaling af børneydelsen ophører fra det kvartal, der følger efter det kvartal, hvor den dømte har udstået fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter. I forhold til ungeydelsen fremgår det, at udbetaling af ungeydelsen ophører fra den måned, der følger efter den måned, hvor den dømte har udstået fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter.

Udbetaling Danmark henviser herefter til, at det i Udbetaling Danmark-lovens § 12 i, stk. 2, er forudsat, at Udbetaling Danmark skal samkøre oplysninger om personer, der ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a, med oplysninger fra indkomstregisteret og med nødvendige indtægtsoplysninger fra andre registre, herunder fra andre myndigheder, med henblik på kontrol af, om personerne uberettiget har fået udbetalt en offentlig ydelse i den 3-årige periode, hvor de som følge af dommen er udelukket fra at modtage eller har en begrænset ret til at modtage offentlige ydelser.

Det er således forudsat, at afdelingen i Udbetaling Danmark, der foretager disse samkøringer, først kan underrette den udbetalende afdeling efter første udbetaling efter registrering i karantænerregisteret.

Det betyder, at Udbetaling Danmark ikke nødvendigvis vil kunne nå at stoppe udbetalingen af børne- og ungeydelsen fra kvartalet/måned efter løsladelsen. Vi skal i den forbindelse i øvrigt gøre opmærksom på, at Udbetaling Danmark også er afhængig af at få oplysningerne om løsladelsen fra Kriminalforsorgen tids nok til, at vi vil kunne stoppe børne- og ungeydelsen som foreslået.

Hvis ovenstående del af lovforslaget skal forstås således, at Udbetaling Danmark skal kunne stoppe børne- og ungeydelsen inden den første udbetaling efter løsladelsen, forudsætter det, at Udbetaling Danmark på forhånd ved, hvilke ydelser borger modtager, og det gør vi ikke i dag. Hvis det er tanken med den foreslåede bestemmelse, forudsætter det en grundlæggende ændring af den måde, vi foretager samkøringen af oplysninger på i dag. En sådan administration vil desuden adskille sig fra håndteringen af de øvrige

karantæneordninger, hvilket vil betyde, at Udbetaling Danmark skal implementere nye regler i registersamkøringssystemet, som skal håndteres parallelt med de eksisterende, hvilket vil øge kompleksiteten.

Udbetaling Danmark anbefaler derfor, at indførelsen af karantæneordningen på børne- og ungeydelsesområdet skal forstås og administreres på tilsvarende vis som ved de øvrige karantæneordninger. Det vil sige, at vi først underretter borger om stop af børne- og ungeydelsen og effektuerer dette efter, at vi har udbetalt ydelsen, hvilket betyder, at borger vil blive mødt af et tilbagebetalingskrav. Vi anbefaler som følge heraf, at der i stil med de øvrige karantæneordninger tilføjes en tilbagebetalingsbestemmelse i forlængelse af ovennævnte foreslåede bestemmelse således, at vi har tilstrækkelig hjemmel til at kræve den uberettigede ydelse tilbagebetalt. Udbetaling Danmark anbefaler i den forbindelse en tilbagebetalingshjemmel på objektive grundlag, fx som ved karantæneordningen på barselsdagpenge- og pensionsområdet, hvor det fremgår af lovbemærkningerne, at det ikke er et krav i forbindelse med afgørelsen om tilbagebetaling, at personen skal have modtaget den for meget udbetalte ydelse mod bedre vidende.

En sådan løsning vil betyde, at Udbetaling Danmark, ud over at skulle kræve den dømtes del af børne- og ungeydelsen tilbagebetalt, også skal udbetale den dømtes del af ydelsen til den anden forældremyndighedsindehaver eller til den eller de personer, der har taget barnet i pleje, med tilbagevirkende kraft. Udbetaling Danmark henviser i den forbindelse til lovforslaget, hvoraf det fremgår, at den dømtes del af ydelsen skal udbetales til den anden forældremyndighedsindehaver eller til den eller de personer, der har taget barnet i pleje under den 3-årige karantæneperiode.

Udbetaling Danmark anbefaler dog fortsat ovenstående løsning henset til den forventede beskedne mængde af borgere, som lovforslaget vil omfatte. Det vil efter Udbetaling Danmarks vurdering herefter ikke være proportionalt at implementere nye regler i registersamkøringssystemet, jf. det ovenfor beskrevne.

Udbetaling Danmark skal endvidere for god ordens skyld bemærke, at der i andet afsnit på s. 306 ikke skelnes mellem, om der er tale om børne- eller ungeydelse. Der bør retteligt stå følgende, jf. ordlyden i § 4, stk. 10, 1. pkt.:

For forældremyndighedsindehavere, som ikke var bopælsregistreret på samme bopælsadresse i CPR i hele perioden fra og med den 19. oktober 2021 til og med den 21. november 2021, udbetales hele børne- og ungeydelsen til den forældremyndighedsindehaver, der, for så vidt angår børneydelse, den seneste hverdag forud for den 21. oktober 2021 fik udbetalt ydelsen, og, for så vidt angår ungeydelse, den seneste hverdag forud for den 21. december 2021 fik udbetalt ydelsen, jf. dog 2.-5. pkt. og stk. 4 og 6-8.

Herudover skal Udbetaling Danmark også for en god ordens skyld bemærke, at der i sidste afsnit på s. 307 for så vidt angår børneydelsen retteligt bør stå, at ydelsen vil ophøre med at blive udbetalt fra og med 1. oktober 2025 (4. kvartal 2025) til og med 30. september 2028 i stedet for til og med 31. august 2028.

Fra: [Maria Kangas Christensen](#)
Til: [Justitsministeriet](#); [EKontoret for Organiseret Kriminalitet](#)
Emne: sagsnr. 2023-05184
Dato: 29. februar 2024 10:50:41
Vedhæftede filer: [image002.png](#)
[image004.png](#)

Kære Justitsministerium

Børne- og Kulturchefforeningen takker for muligheden for at komme med høringssvar på dette lovforslag. Børne- og Kulturchefforeningen har ikke nogen kommentarer til dette udkast.

Vh Maria Kangas Christensen

Maria Kangas Christensen
Foreningssekretær | Chefkonsulent

Børne- og Kulturchefforeningen
41 75 06 60 | Bellisvej 2 | 8766 Nørre Snede | [bkchefer.dk](#)

Fra: Justitsministeriet <jm@jm.dk>

Sendt: 9. februar 2024 11:57

Emne: Høring over udkast til forslag til lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven og forskellige andre love (Gennemførelse af dele af Bandepakke IV) J.nr - 2023-05184

Se venligst vedhæftede filer

Med venlig hilsen

JUSTITSMINISTERIET
Kontoret for Organiseret Kriminalitet
Slotsholmsgade 10
1216 København K
Tlf.: 7226 8400
www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

08.03.2024
J.nr. 3.7.27/HES

Vi skal turde investere meget mere i børne- og ungeområdet, hvis vi vil ungdoms- og bandekriminaliteten til livs

Børnerådets bemærkninger til udkast til Lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven og forskellige andre love (Gennemførelse af dele af bandepakke IV)

Der er i forslaget vedrørende bandepakke IV bekymrende lidt fokus på tidlig forebyggelse af bandekriminalitet. Børnerådet ser et behov for at styrke det forebyggende arbejde gennem helhedsorienterede indsatser. Derudover mener vi, at der i flere dele af forslaget mangler afklaring af konsekvenser for børn og unge ved de forskellige tiltag. Ydermere ser Børnerådet uforstående på forslaget om øget brug af varetægtsfængsling og straf.

Øget informationsdeling i SSP

Forslaget vil sikre øget informationsdeling i SSP-samarbejdet og ændre barnets lov, så det fremgår, at kommunerne ved vurderingen af, om der skal iværksættes en børnefaglig undersøgelse, bl.a. skal lægge vægt på, om barnets eller den unges nære familiemedlemmer er dømt for bandekriminalitet.

Børnerådet finder det positivt, at forslaget har til formål at styrke det vidensgrundlag, der danner baggrund for arbejdet blandt professionelle som arbejder med børn og unge med sociale problemstillinger. Dermed kan det reelt kriminalitetsforebyggende arbejde udføres af disse professionelle, der har mulighed for at arbejde med sociale indsatser, som fokuserer på skole, fritidsliv, familie etc.

Børnerådet mener at der fortsat skal være stor opmærksom på, *hvilke* informationer deles pga. de mulige negative konsekvenser, der kan være heraf. Børnerådet finder det centralt, at der er særlig opmærksomhed på ikke at dele flere informationer end strengt nødvendigt for det kriminalitetsforebyggende arbejde, da delingen af informationer om barnets eller den unges familiemedlemmers tilknytning til bandemiljøer kan føre til potentiel stemping af barnet eller den unge samt familie. Der skal være en særlig opmærksomhed på ikke at tillægge informationen en for stor vægt i valget af indsatser, der igangsættes, og på hvordan informationer bruges og italesættes over for børn. Det skal der, fordi denne type informationer og de forventninger, det kan medføre til barnets adfærd på baggrund heraf, kan blive til selvopfyldende profetier.

Børnerådet stiller sig undrende over, hvorfor familiemedlemmers bandetilhørsforhold skal fremhæves og dermed have særstatus i vurderingen af, om der skal igangsættes en børnefaglig undersøgelse. Børnerådet mener, at børne- og ungerådgivere altid skal foretage en helhedsorienteret og individuel vurdering af et barns hele liv og være varsom med at tillægge særlig vægt til nogle forudbestemte forhold, som måske/måske ikke har betydning.

Børne- og ungeydelse

Det foreslås også at indføre en karantæneordning i lov om børne- og ungeydelse, hvorefter dømte bandemedlemmer skal fratages børne- og ungeydelsen i en vis periode. Børnerådet finder det uklart, hvorvidt karantæneordningen i sidste ende medfører en reduceret udbetaling af børne- og ungeydelsen. I forslaget beskrives det, at ydelsen som udgangspunkt udbetales til den anden forældremyndighedshaver, personer der har barnet i pleje eller barnet/den unge selv, men under afsnittet om de økonomiske konsekvenser af forslaget beskrives en forventet mindreudgift til børn- og ungeydelse. Det er derfor uklart, hvorvidt forslaget potentielt kan få økonomiske konsekvenser for barnet/den unge, hvis forælder omfattes af karantæneordningen. Derudover finder Børnerådet det uklart, hvordan ordningen vil fungere i praksis, hvis den dømte forælder ved løsladelse er barnets eneste forældremyndighedshaver. Det er uklart, hvordan ordningen skal fungere i praksis, hvis børne og ungeydelsen i dette tilfælde udbetales til et potentielt mindre barn.

I tilfælde af at karantæneordningen påvirker størrelsen af den udbetalte børne- og ungeydelse, vil Børnerådet på det kraftigste opfordre til, at der foretages en børnerettighedsvurdering (Child Rights Impact Assessment (CRIA)) for at sikre, at lovgivningen lever op til Børnekonventionen¹. Ændringen bør vurderes i forhold til dens konsekvenser for børns rettigheder, hverdag og trivsel. Det er veldokumenteret, at en opvækst i fattigdom kan trække lange spor ind i voksenlivet og være med til at svække både barnets udvikling og trivsel². Staten har derfor en forpligtelse ift. at forhindre, at børn vokser op i fattigdom.

Mere straf

Med foreslaget skærpes straffen for bestemte lovovertrædelser. Omfattende forskning peger på, at længere fængselsstraffe generelt ikke virker forebyggende, når det handler om alvorlig personfarlig kriminalitet. Forskning viser også, at rocker- og bandemedlemmer ofte kommer fra socialt udsatte baggrunde³.

Børnerådet mener, at ny lovgivning, der har til formål at løse bandeproblematikker, bør fokusere på at iværksætte indsatser, der er evidens for har en kriminalitetsforebyggende effekt. Det gælder fx indsatser i skole, fritid og familie, som fokuserer på positive voksenrelationer og fællesskaber.⁴

Øget brug af varetægtsfængsling

Forslaget udvider brugen af varetægtsfængsling til at gælde mistanker om flere typer kriminalitet. Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol har fastslået, at varetægtsfængslinger kun må anvendes, hvis mindre indgribende foranstaltninger ikke er fundet tilstrækkelige⁵ og FN's torturkomité har

¹ Børnekonvention, General comment No. 14 (2013) on the right of the child to have his or her best interests taken as a primary consideration

² Artikel om børnefattigdom af seniorforsker hos VIVE Rune Lesner: Lesner, R. (2023) "Konsekvenser af børnefattigdom", Samfundsøkonomen, 2023(2)

³ Debatindlæg af Thomas Brenøe, næstformand i Det Kriminalpræventive Råd [Strengere straffe er en kurs uden virkning - Det Kriminalpræventive råd \(dkr.dk\)](#)

⁴ [banderelateret kriminalitet og forebyggelse.pdf \(dkr.dk\)](#)

⁵ Institut formenneskerettigheders rapport om frihedsberøvelse: [Frihedsberøvelse \(menneskeret.dk\)](#)

udtrykt bekymring for brugen af varetægtsfængsling i Danmark.⁶

Generelt finder Børnerådet flere problematikker forbundet med overdreven brug af varetægtsfængsling, hvilket, FN's torturkomité peger på, kan være tilfældet i Danmark. Varetægtsfængsling har store konsekvenser for de børn (15-17-årige), der varetægtsfængsles, og for de børn, hvis forældre varetægtsfængsles. Børnerådet finder det derfor problematisk, at Justitsministeret foreslår at udvide brugen af det yderligere.

Når forældre varetægtsfængsles, straffes deres børn også. Kontakten mellem børn og forældre er afgørende for, hvordan familien håndterer, at en forælder varetægtsfængsles. Børnerådet finder besøgs- og kontaktvilkårene under en varetægtsfængsling højest kritisable i forhold til muligheden for at opretholde en relation mellem barn og den varetægtsfængslede forælder. Børnerådet vil gerne gøre opmærksom på, at Folketingets Ombudsmand i 2024 sætter fokus på de indsatstes besøgsvilkår af samme årsag. I tilfælde af, at Justitsministeriet gennemfører udvidelsen af brug af varetægtsfængsling, vil Børnerådet stærkt anbefale en forbedring i kontakt- og besøgsforholdene mellem børn og varetægtsfængslede forældre.

Børn (15-17-årige), der varetægtsfængsles, oplever, ligesom voksne, stor stress i forbindelse med tidsubestemt frihedsberøvelse. VIVE har dokumenteret, hvordan børn græder om natten, ikke må tale med deres forældre om deres sag og generelt er utrygge. Varetægtsfængsling kan betyde, at børn mister tilknytning til deres uddannelses tilbud og de positive fællesskaber, som de er en del af i den forbindelse. Forskning viser, at disse fællesskaber er kriminalitetsforebyggende⁷. I Norge er antallet af mindreårige, som bliver varetægtsfængslet, væsentligt reduceret, fordi de har indført strengere krav til varetægtsfængsling af mindreårige.

Børnerådet anbefaler stærkt, at Danmark følger Norges eksempel og mindsker brugen af varetægtsfængslinger af mindreårige og dermed sikrer mindreåriges rettigheder på dette område.

Børnerådets generelle anbefaling

Børnerådet anbefaler generelt, at der lægges vægt på forebyggelse af bandekriminalitet. Der er evidens for, at forebyggelse virker, og at forebyggelse betaler sig.

Overordnet set adskiller risikofaktorer for unges tilknytning til kriminelle grupperinger og bander sig ikke synderligt fra "almindelige" kriminelle unge. Individuelle faktorer som emotionelle vanskeligheder og opvækst i en resourcesvag familie præget af faktorer som fattigdom, omsorgssvigt eller vold øger risikoen for at indgå i en kriminel gruppering. Der bør sættes ind med tidlig forebyggelse, så færre børn og unge i udsatte positioner havner i kriminalitet. Der findes ingen nemme, hurtige løsninger på dette felt. Hvis vi vil ungdoms- og bandekriminaliteten til livs, skal vi styrke den sociale indsats og turde investere meget mere i børne- og ungeområdet.

⁶ FNs torturkomitees rapport på baggrund af eksamination af Danmark docstore.ohchr.org/SelfServices/FilesHandler.ashx?enc=6QkG1d%2FPPRiCAqhKb7yh5n8r9LWIN-RbKCgMhZhC1U4D8EiB64MGOLyHv8loN7p26712bbvn%2BKE5kQwvKYKNdAvqZu6NRr9rPP-fymKy4xT5MeQP8QVag4pinZ8dWvtfRQ

⁷ VIVE artikel om varetægtsfængsling af børn [Hvert år varetægtsfængsler vi 250 børn under forhold, som har store konsekvenser for dem - vive.dk](https://www.vive.dk/nyheder/2023/hvert-ar-varetægtsfængsler-vi-250-børn-under-forhold-som-har-store-konsekvenser-for-dem)

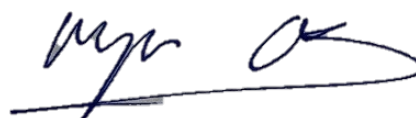
Skal disse børn og unge væk fra gaden og hjælpes til at fokusere mod skole, uddannelse og almindelige fritidsaktiviteter, er der behov for at styrke det forebyggende arbejde gennem helhedsorienterede indsatser, der er målrettet hele den unges liv og familie og går på tværs af civilsamfund og myndighederne.

Børnerådet anbefaler derfor, at der prioriteres skræddersyede, helhedsorienterede og langsigtede indsatser med et stærkt og velkoordineret lokalt samarbejde på tværs af myndigheder og sektorer.

Med venlig hilsen

Bente Boserup
Forperson

Maja Olesen
Sekretariatschef

Justitsministeriet
jm@jm.dk og kfokr@jm.dk

DANMARKS JÆGERFORBUND

Danmarks Jægerforbund
Molsvej 34
8410 Rønde

Tlf. + 45 88 88 75 00

post@jaegerne.dk

CVR-nr. 15 79 61 46

7. marts 2024

Vedr.: sagsnr. 2023-05184. Høring over udkast til forslag til Lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven og forskellige andre love (Gennemførelse af dele af Bandepakke IV)

Justitsministeriet har den 9. februar 2024 udsendt forslag til ovennævnte love i høring, og i denne forbindelse ønsker Danmarks Jægerforbund at give følgende bemærkninger:

Danmarks Jægerforbund vil indledningsvis gerne takke for muligheden for at komme med bemærkninger til denne høring over udkast til forslag til Lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven og forskellige andre love (Gennemførelse af dele af Bandepakke IV).

Knivkampagne

Danmarks Jægerforbund anerkender, at knive, på nær i forbindelse med anerkendelsesværdige formål, ikke hører til i det offentlige rum, men er samtidig stærkt tvivlende over for, om hævelse af bødestraffene, som lovforslaget lægger op til, er den mest effektive vej til at undgå ulovlige knive i det offentlige rum.

Danmarks Jægerforbund betragter derimod kontinuerlige informationskampagner rettet mod alle landets borgere som den primære vej til, at knivloven generelt bliver efterlevet, og vil derfor gerne enten deltage i en bred myndighedskoordineret kampagne rettet mod borgerne i Danmark om brug af knive eller selv foranstalte en indsats over for jægerne, så knivlovens mange bestemmelser gentages og dermed kan blive efterlevet.

Danmarks Jægerforbund vil klart anbefale en bred kampagne iværksat af myndighederne, som de forskellige relevante organisationer kan deltage i, i lighed med kampagnen i 2018 om sikker våbenopbevaring.

Formildende omstændigheder

I bemærkningerne til lovforslaget bliver en række formildende omstændigheder beskrevet. Det er f.eks. hvis man er ude i et anerkendelsesværdigt formål, hvor kniven lovligt kan medbringes, som eksempelvis jagt, fiske- eller spejderture og efterfølgende overtræder forbuddet mod at besidde kniv på offentligt tilgængelige steder uden et anerkendelsesværdigt formål.

I sådanne og lignende situationer forventer Danmarks Jægerforbund, at myndighederne i form af politi og domstole, i praksis følger hensigten i både formålet med og bemærkningerne til lovforslaget, så stramningerne rammer den tiltænkte målgruppe og ikke borgere, der uforvarende og ubevidst får overtrådt knivlovens bestemmelser.

Spørgsmål vedrørende høringssvaret bedes rettet til politisk chefkonsulent Morten Sinding-Jensen. Telefon: 23 93 03 32, mail: msj@jaegerne.dk

Venlig hilsen
Danmarks Jægerforbund

Claus Lind Christensen
Formand, Danmarks Jægerforbund

Direkte tlf. + 45 27 80 28 55, E-mail clc@jaegerne.dk

Fra: [Dansk Arbejdsgiverforening](#)
Til: [Justitsministeriet](#)
Emne: SV: Høring over udkast til forslag til lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven og forskellige andre love (Gennemførelse af dele af Bandepakke IV) J.nr - 2023-05184
Dato: 9. februar 2024 15:22:42

Ovennævnte falder uden for DA's virkefelt, og vi ønsker ikke at afgive bemærkninger.

Med venlig hilsen

Susanne Borvang
Chefsekretær

Fra: Justitsministeriet <jm@jm.dk>

Sendt: 9. februar 2024 12:03

Emne: Høring over udkast til forslag til lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven og forskellige andre love (Gennemførelse af dele af Bandepakke IV) J.nr - 2023-05184

Se venligst vedhæftede filer

Med venlig hilsen

JUSTITSMINISTERIET
Kontoret for Organiseret Kriminalitet
Slotsholmsgade 10
1216 København K
Tlf.: 7226 8400
www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Justitsministeriet
Att.: Kontoret for Organiseret Kriminalitet
Slotsholmsgade 10
1216 København K.

jm@jm.dk og kfokr@jm.dk

Den 8. marts 2024

Forslag til lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven og forskellige andre love (Gennemførelse af dele af Bandepakke IV)

Justitsministeriet har den 9. februar 2024 udsendt udkast til forslag om lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven og forskellige andre love (Gennemførelse af dele af Bandepakke IV).

Dansk Erhverv har hertil følgende bemærkninger:

Generelle bemærkninger

Der er tale om et omfattende lovforslag, der berører forskellige dele af lovgivningen. Dansk Erhverv forholder sig i høringssvaret her alene til den del der direkte har betydning for de erhvervsdrivende, hvilket er ændringen i lov om tv-overvågning, hvor der i nærværende lovforslags § 6 lægges op til at foretage en ændring i § 2, stk. 1, nr. 3, litra b, § 2 c, stk. 1, og § 2 d, stk. 1, sådan at ordet »umiddelbar« udgår

Med ændringen gives der mulighed for at bl.a. erhvervsdrivende der foretager tv-overvågning ikke begrænses til kun at overvåge op til ca. 30 meter fra facader og indgange, men kan overvåge op til 100 meter fra facader og indgange.

Dansk Erhverv er grundlæggende positivt stemt over for udvidelsen, som giver virksomhederne øgede muligheder for at hjælpe politiet med efterforskning af kriminalitet og samtidig letter virksomhederne for en række eksisterende administrative byrder i form af maskering af områder, vinkling af kameraer etc.

Imidlertid er det afgørende at være opmærksom på, at tv-overvågning er opsat som et redskab til at forebygge at virksomhederne bliver udsat for kriminalitet. For en række virksomheder og butikker vil en udvidelse af området, hvor der overvåges, ikke bidrage væsentligt til dette formål.

Der lægges ikke i øvrigt op til at foretage ændringer af bestemmelserne. Med ændringsforslaget opretholdes det således bl.a., at tv-overvågning efter § 2, stk. 1, nr. 3, litra b, og § 2 d, alene må foretages, når tv-overvågningen er klart nødvendig af hensyn til kriminalitetsbekæmpelse. Det vil indebære, at den erhvervsdrivende også i fremtiden vil skulle foretage en konkret vurdering af, om et hensyn til at forebygge og opklare kriminalitet rettet mod virksomheden gør det klart nødvendigt at foretage tv-overvågning af de arealer, som ligger i tilknytning til og op til 100 meter fra egne indgange og facader.

Der er derfor behov for at præcisere i forslaget, om erhvervsdrivende uden videre kan foretage overvågning op til 100 meter fra egne indgange og facader, eller om den erhvervsdrivende der ønsker at overvåge 100 meter ud fra egne indgange og facader skal kunne godtgøre, at overvågning på den afstand medvirker til at forebygge og opklare kriminalitet rettet mod virksomheden.

Dansk Erhverv er bekymrede for om udvidelsen af området, hvor butikkerne må foretage overvågning, kommer til at medføre, at butikkerne igen skal bruge yderligere tid og ressourcer på at gennemgå overvågningsmateriale vedrørende hændelser der ikke vedrører virksomheden, alene for at hjælpe politiet med efterforskningen. Allerede i dag modtager butikkerne og virksomhederne mange forespørgsler fra politiet på overvågningsmateriale, og de danske virksomheder hjælper meget gerne politiet med efterforskning – også af hændelser der ikke vedrører virksomheden selv. Imidlertid oplever butikkerne desværre ikke altid samme velvilje fra politiet, når det er butikken der rammes af kriminalitet.

Det fremgår da også af forslaget, at udvidelse af afstandskravet for tv-overvågning forventes at medføre varige merudgifter for politiet og anklagemyndigheden på i alt ca. 4,9 mio. kr. årligt fuldt indfaset, som kan henføres til anvendelsen af tv-overvågning i efterforskningen og en øget sagstilgang i straffesagskæden. Forslaget forventes ligeledes at medføre begrænsede merudgifter for domstolene, der ikke kan opgøres nærmere.

Der er derfor en forventning om, at der skal indhentes ikke ubetydelige mængder overvågning fra virksomhederne. Når politiet fra bl.a. erhvervsdrivende indhenter overvågning, medfører det ikke ubetydelige omkostninger for de erhvervsdrivende, idet de skal afsætte tid og ressourcer til at gennemgå overvågning, foretage kopiering etc. – det er udgifter erhvervslivet ikke kompenseres for. Dansk Erhverv skal derfor opfordre til, at der sikres en nem og effektiv adgang til at overlevere videoovervågningsmateriale til politiet – det kunne fx være gennem PolMedia, som på nuværende tidspunkt fortsat afventer udrulning til offentligheden.

Det er afslutningsvist Dansk Erhvervs ønske, at politiet i højere grad end i dag vil prioritere at benytte overvågningsoptagelser fra butikkerne, når det vedrører opklaring af butikskriminalitet, ligesom når politiet benytter optagelser til opklaring af fx personfarlig kriminalitet og bandekriminalitet.

Dansk Erhverv står til rådighed for uddybning og spørgsmål.

Med venlig hilsen

Henrik Lundgaard Sedenmark
Fagchef for detailhandelssikkerhed

Høringssvar til gennemførelse af dele af bandepakke IV

Tak for muligheden for at afgive høringssvar. Dansk Socialrådgiverforenings høringssvar vil fokusere på de dele af lovforslaget, der omhandler initiativer til at tage bedre hånd om børn og unge på kanten af kriminalitet.

Den retlige ramme om SSP-samarbejdet

Dansk Socialrådgiverforening har ingen bemærkninger til at der skabes en retlig ramme med henblik på at sikre øget informationsdeling i SSP-samarbejdet.

Ændringer af barnets lov

Det foreslås at ændre barnets lov, så det fremgår, at kommunerne ved vurderingen af, om der skal iværksættes en børnefaglig undersøgelse, bl.a. skal lægge vægt på, om barnets eller den unges nære familiemedlemmer er dømt for bandekriminalitet.

Dansk Socialrådgiverforenings faglige vurdering er, at man skal være varsom med at bruge en problemorienteret tilgang til en målgruppe, hvor det er usikkert om der er en problematisk adfærd/er i risiko (endnu). Såfremt dette alligevel sker, kan der ske en stigmatisering, hvilket kan have store konsekvenser på sigt. Forslaget om at familiemedlemmers kriminalitet skal have "et væsentligt og tungtvejende element i vurderingen" i forbindelse med vurderingen af opstarten af en børnefaglig undersøgelse, er efter Dansk Socialrådgiverforeningsvurdering et problemorienteret og ensidigt fokus på bandekriminalitet som eventuel årsag til barnets mulige udfordringer.

Forslaget rummer for det første risiko for at medføre stigmatisering med medfølgende risiko for negativ selvidentitet, selvpfyldende profeti og afvigende adfærd i forlængelse af stemplingen. Forslaget medfører for det andet risiko for at proportionaliteten mellem indsats og risiko for negativ adfærd forskydes. For det tredje vil Dansk Socialrådgiverforening anføre, at socialrådgiverne har den relevante viden om (bande)kriminalitet, recidiv mv, der gør at de på et fagligt grundlag kan vurdere, hvorvidt det at et familiemedlem er dømt for bandekriminalitet eller ej risikerer at påvirke barnet negativt i forbindelse med at der tages stilling til om det er relevant med en børnefaglig undersøgelse. For det fjerde vil forslaget medføre et øget ressourcetræk i kommunerne, der i forvejen skal implementere barnets lov og hvor socialrådgiverne mange steder i forvejen sidder med et højt sagstal.

Dansk Socialrådgiverforening foreslår som minimum at lovforslaget i højere grad tilpasses barnets lov, således at kommunen allerede ved den indledende screening af sagen kan vurdere om en børnefaglig undersøgelse er ude af proportion. Konkret foreslås det at lovforslagets formuleringen om at kommunen i "særlige situationer" kan undlade at gennemføre en børnefaglig undersøgelse bliver omformuleret, således at "særlige situationer" erstattes med "efter en børnefaglig vurdering" (jf. side 29, første afsnit, s. 311, første afsnit) og at formuleringen på side 28: "Kommunerne vil ikke i alle tilfælde skulle igangsætte en børnefaglig undersøgelse, hvis der er viden om, at nære familiemedlemmer er dømt for bandekriminalitet. Der kan f.eks. være særlige situationer, hvor barnet eller den unge kun har meget begrænset kontakt med det dømte familiemedlem." erstattes med: "Kommunerne vil alene skulle igangsættes en børnefaglig undersøgelse, når det vurderes relevant af hensyn til barnets trivsel og udvikling. Der kan f.eks. være situationer, hvor barnet eller den unge kun har meget begrænset kontakt med det dømte familiemedlem, eller hvor en børnefaglig undersøgelse vurderes ude af proportion i den indledende screening."

Videregivelse af fortrolige oplysninger

Det foreslås i retsplejeloven at indføre adgang for kommunerne til at videregive fortrolige oplysninger vedrørende personer, der er fyldt 18 år, til forældre eller andre, herunder familiemedlemmer, der har lignende tætte relationer til den pågældende person, hvis videregivelsen må anses for nødvendig som led i en kriminalitetsforebyggende indsats over for personen.

Overordnet er det positivt at lovgiver ser forældre og netværk som en ressource og at man ønsker at inddrage familien i det kriminalitetsforebyggende arbejde.

Dog er DS medet bekymrede for muligheden for at videregive fortrolige oplysninger om voksne borgere til familiemedlemmer, uden borgerens samtykke. Forslaget er et brud med den grundlæggende forvaltningsretlige bestemmelse om tavshedspligt, der er helt afgørende i de socialrådgivernes og de sociale myndigheders arbejde. Vi kan være bekymrede for, at muligheden for at socialrådgiveren videregiver fortrolige oplysninger uden samtykke, kan præge den samarbejdsrelation og tillid, som er helt afgørende i det kriminalitetsforebyggende arbejde.

Lovforslaget rejser desuden en række spørgsmål i forhold til hvordan det skal gennemføres i praksis, idet aldersgruppen er helt op til 25 år. Det er uklart hvem der handler og har ansvaret for at give den relevante støtte, i tilfælde af at familiemedlemmer inddrages. Samtidig kan forslaget betragtes som indgribende i den unges rettigheder, især for de unge, der ellers ikke er i målgruppen for ungestøtte. Hvem er familien, som vi nu skal videregive oplysninger til? Og hvilken indflydelse har videregivelsen af oplysningerne på den unge?

Kriminalisering af rekrutteringsfremmende handlinger

Det foreslås at indsætte en ny bestemmelse i straffeloven, som kriminaliserer rekrutteringsfremmende handlinger rettet mod børn og unge til kriminalitet omfattet af straffeloven, lov om euforiserende stoffer, våbenloven eller knivloven.

Dansk Socialrådgiverforening bakker op om forslaget, som vi betragter som en beskyttelse af sårbare børn og unge.

Fratagelse af børne- og ungeydelsen for dømte bandemedlemmer

Det foreslås, at personer, som ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a, fremover skal udelukkes fra ret til udbetaling af børne- og ungeydelsen i en 3-årig karantæneperiode, uanset om personen i øvrigt opfylder betingelserne for udbetaling af børne- og ungeydelsen efter lov om en børne- og ungeydelse.

Dansk Socialrådgiverforening mener at hensigten med børne- og ungeydelsen er at dække nogle af de udgifter, der er forbundet med at være en børnefamilie, og at det forskyder formålet med ydelsen at blande den sammen med strafferetten. En karantæne for at modtage ydelsen risikerer at ramme børnene, og hensynet til barnets tarv bør være udgangspunktet.

Justitsministeriet
Slotshomsgade 10
1216 København K

Att: Kontoret for Organiseret Kriminalitet

Sendt til: jm@jm.dk og kfokr@jm.dk

Vesterbrogade 32
1620 København V

Telefon 33 43 70 00
mail@danskeadvokater.dk
www.danskeadvokater.dk

Dato 6. marts 2024

Dok.nr. D-2024-008149

Høringssvar over lovforslag om gennemførelse af dele af Bandepakke IV – JM sagsnr. 2023-05184

Danske Advokater takker for muligheden for at afgive høringssvar. Dette høringssvar er udarbejdet i samarbejde med Danske Advokaters fagudvalg for strafferet og straffeprocess.

Danske Advokater støtter naturligvis indsatsen mod bandekriminalitet og mener, at det skal ske med respekt for retssikkerheden.

Det fremsendte lovforslag har til formål at implementere dele af Bandepakke IV. Lovforslaget indeholder således en række forskellige initiativer, som vi ikke alle vil berøre i dette høringssvar. Vi har i stedet valgt at fokusere på de punkter, hvor vi ser størst retssikkerhedsmæssige betænkeligheder, og hvor vi vil appellere til, at bestemmelserne genbesøges.

Overordnede bemærkninger

Danske Advokater forstår det politiske ønske om at skærpe visse bestemmelser for at begrænse bandekriminaliteten i Danmark. Af hensyn til retssikkerheden opfordrer vi til, at der altid foretages en konkret proportionalitetsafvejning over hver enkelt stramning, når der foretages indgreb i de principper, som ellers er sikret ved lov. Vi opfordrer desuden til, at proportionalitetsafvejningen skrives i bemærkningerne til loven.

Bemærkninger til enkelte bestemmelser

Udvidelse af konfiskation til andre med særlig tæt relation til den pågældende - lovforslagets § 1, nr. 4 og 5

Efter gældende ret kan der ske konfiskation hos den, som udbyttet ved en strafbar handling er overdraget til og den overdragne værdi. Derudover kan der ske konfiskation af formuegoder hos den skyldiges ægtefælle eller samlever eller

juridiske person, som den skyldige sammen med sine nærmeste har bestemmende indflydelse på.

Med lovforslaget er det foreslået at udvide personkredsen, der kan foretages konfiskation hos, til også at omfatte personer, som den skyldige har en særlig tæt relation til.

Danske Advokater er bekymrede for at udvide målgruppen for konfiskation, til også at omfatte personer med en særlig tæt relation, da der er tale om et nyt begreb, som ikke er fuldt ud defineret, men skal bero på en konkret vurdering. Det skal her bemærkes, at disse "særlig tætte relationer" ikke i sig selv har gjort sig skyldige i kriminelle forhold.

Påhør, aflytning og optagelse uden retskendelse - lovforslagets § 1, nr. 10

Det er meget indgribende, når der gives hjemmel til optagelse og aflytning af telefonsamtaler, og vi er således enige med Justitsministeriet i, at hvis det skal indføres, skal det ske direkte i loven. Det gælder særligt, når det er indgreb uden retskendelse. Når der indføres ny lovhjemmel om indgreb uden retskendelse, bør der altid være en nøje proportionalitetsafvejning i forhold til, om der er et reelt og nødvendigt behov for indgrebet eller om samme formål kan opnås med mindre indgribende midler.

Danske Advokater opfordrer til, at der i bemærkningerne til bestemmelsen foretages den nødvendige proportionalitetsafvejning.

Vi hæfter os ved, at uanset, at det foreslås, at aflytning kan ske uden retskendelse, så lægges der i forslaget op til, at der forud for optagelsen altid skal være truffet afgørelse af kriminalforsorgsområdet, og at samtaleparterne skal være blevet gjort bekendt med optagelsen. Dette anser vi for positivt.

Danske Advokater bemærker desuden, at samtaler med personer nævnt i straffuldbyrdelseslovens § 56, stk. 1, herunder forsvarsadvokaten – ikke er omfattet af forslaget om aflytning uden retskendelse.

Rekruttering af unge - lovforslagets 1, nr. 15

Det er prisværdigt, at man gerne vil forebygge, at børn og unge kommer ind på den kriminelle løbebane og i bander.

Det er dog et retssikkerhedsmæssigt grundprincip, at loven skal være klar og gennemskelig, og at sammenhængen mellem forbrydelse og straf skal være proportional, klar og forudsigelig. Det er dog ikke tilfældet med bestemmelsen om at kriminalisere kriminelles handlinger, der er egnede til at involvere børn og unge under 18 i kriminalitet.

Overtrædelse af den foreslåede bestemmelse vil kunne give op til fire års fængsel. Det er derfor foruroligende, at gerningsindholdet er uklart og ikke tilstrækkeligt beskrevet i bemærkningerne til bestemmelsen (lovforslagets § 1, nr. 15).

Danske Advokater opfordrer til, at gerningsindholdet i den foreslåede bestemmelse præciseres, og der gives konkrete eksempler i bemærkningerne på, hvad der skal til for at gerningsindholdet er fuldbyrdet. Er det fx nok, at en tidligere dømt låner en hammer til naboens søn, da hammeren potentielt kan bruges til kriminalitet?

Tværfaglige efterforskningsgrupper (Lovforslagets § 2, nr. 1)

Det er foreslået, at National enhed for Særlig Kriminalitet (NSK) skal kunne oprette tværfaglige efterforskningsgrupper, hvor myndighedspersoner fra Erhvervsstyrelsen og andre myndigheder kan deltage i efterforskningen af forbrydelser af særligt betydeligt omfang m.v. (omfattet af retsplejelovens § 110 a, stk. 1, 1. pkt.).

Danske Advokater kan have en bekymring for, at myndighedspersonerne, som ikke har den samme politimæssige baggrund som i NSK, indgår i et sådan formaliseret samarbejde. Danske Advokater bemærker dog, at myndigheders deltagelse skal ske under NSK's ledelse og i overensstemmelse med de regler, der gælder for politiets varetagelse af de pågældende opgaver.

Vidneforklaringer - lovforslagets § 2, nr. 14

Der gælder i dansk ret et almindeligt princip om bevisumiddelbarhed. Bevisførelsen skal således i videst mulig udstrækning ske umiddelbart for den dømmende ret under hovedforhandlingen. Med hjemmel i retsplejelovens § 747, stk. 2, kan der dog ske anticiperet bevisførelse ved afholdelse af retsmøder i særlige tilfælde. Det gælder, fx når det er påkrævet for at sikre bevis før hovedforhandlingen, som, det ellers må frygtes, vil gå tabt, eller når det ikke uden væsentlig ulempe eller forsinkelse vil kunne føres for den dømmende ret. Muligheden for anticiperet bevisførelse kan bl.a. anvendes, hvor der er risiko for, at vidnets forklaring ikke kan opnås under hovedforhandlingen, fordi vidnet lider af en alvorlig sygdom eller ligger for døden.

Efter gældende praksis ses anticiperet bevisførelse fx anvendt i bandesager, hvor det på baggrund af konkrete trusler eller lignende har måttet frygtes, at et vidne under hovedforhandlingen ikke ville afgive en uforbeholden og sandfærdig forklaring. Som følge af princippet om bevisumiddelbarhed vil vidnet i sådanne tilfælde også blive indkaldt til at afgive forklaring under hovedforhandlingen.

Danske Advokater finder det foruroligende, at brugen af anticiperet bevisførelse foreslås udvidet til at kunne anvendes "... når afgivelse af forklaring vil udsætte vidnet for unødigt ubehag". Danske Advokater savner en beskrivelse af, hvad der skal til for at opfylde betingelsen om "unødigt ubehag" – da det ellers er en åben port til at omgå princippet om bevisumiddelbarhed, som er vigtigt af hensynet til retssikkerheden.

Børne- og ungeydelsen - lovforslagets § 7, nr. 1

Danske Advokater forstår forslaget således, at en person, som er dømt for en overtrædelse omfattet af straffelovens § 81 a, mister retten til børne- og ungeydelse i 3 år efter den udståede dobbelte straf.

Vi er undrende over for denne efterfølgende sanktion på børne- og ungeydelsen, som i sidste ende kan risikere at gå ud over barnet. Efter forslaget skal børne- og ungeydelsen fortsat udbetales, bare ikke til den tidligere dømte – men evt. til en anden forældremyndighedsindehaver, til dem der har barnet i pleje eller barnet selv.

Danske Advokater opfordrer derfor til, at det overvejes at lave en undtagelsesbestemmelse, hvor ydelsen alligevel kan udbetales til den tidligere straffede, hvis dette vurderes at tjene barnets bedste. Det kan fx være i tilfælde, hvor den tidligere straffede er eneforældremyndighedsindehaver, har barnet boende hos sig, og barnet ikke selv vurderes at kunne varetage sine økonomiske interesser, fx pga. alder. En sådan ændring vil også være i overensstemmelse med aftale om

Bandepakke IV, hvor det er aftalt at ”Dømte bandemedlemmer skal kunne fratages børne- og ungeydelse”. (vores understregning) Det er altså efter aftalens ordlyd ikke et krav, at den i alle tilfælde skal fratages.

Afsluttende bemærkninger:

Danske Advokater står gerne til rådighed for uddybende spørgsmål eller dialog.

Med venlig hilsen

Charlotte Hvid Olavsgaard
Specialkonsulent
cho@danskeadvokater.dk

Fra: [Julie Kjærgaard](#)
Til: [Justitsministeriet](#); [Kontoret for Organiseret Kriminalitet](#)
Emne: SV: Høring over udkast til forslag til lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven og forskellige andre love (Gennemførelse af dele af Bandepakke IV) J.nr - 2023-05184
Dato: 4. marts 2024 15:18:04

Til Justitsministeriet

Danske Regioner har ingen bemærkninger til udkast til forslag til lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven og forskellige andre love (Gennemførelse af dele af Bandepakke IV).

De bedste hilsner,

Julie Kjærgaard

Konsulent
Team Psykiatri og Social
Center for Sundheds- og Socialpolitik (SUS)
T 21 76 58 39
E julik@regioner.dk

Dampfærgevej 22
2100 København Ø

Fra: Justitsministeriet <jm@jm.dk>

Sendt: 9. februar 2024 11:57

Emne: Høring over udkast til forslag til lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven og forskellige andre love (Gennemførelse af dele af Bandepakke IV) J.nr - 2023-05184

Se venligst vedhæftede filer

Med venlig hilsen

Kontoret for Organiseret Kriminalitet
Slotsholmsgade 10
1216 København K
Tlf.: 7226 8400
www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Justitsministeriet, Departementet
Slotsholmsgade 10
1216 København K
Danmark

7. marts 2024

J.nr. 2024-11-0084
Dok.nr. 565483
Sagsbehandler
Sara Sarmanlu

Sendt til jm@jm.dk og kfokr@jm.dk

Justitsministeriets sagsnr. 2023-05184: Høring over udkast til forslag til lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven og forskellige andre love (Gennemførelse af dele af Bandepakke IV)

Datatilsynet
Carl Jacobsens Vej 35
2500 Valby
T 3319 3200
dt@datatilsynet.dk
datatilsynet.dk

CVR 11883729

1. Indledende bemærkninger

Ved brev af 9. februar 2024 har Justitsministeriet anmodet om Datatilsynets eventuelle bemærkninger til ovenstående udkast til lovforslag.

Med lovforslaget foreslås der en række ændringer i bl.a. straffeloven, retsplejeloven og tv-overvågningsloven. Datatilsynet har bemærkninger til enkelte af lovforslagets bestemmelser, jf. pkt. 2 – 4 nedenfor.

2. Straffeloven – lovforslagets § 1, nr. 6

2.1. I medfør af lovforslagets § 1, nr. 6, foreslås indsat en ny bestemmelse i straffeloven, nemlig § 79 a. Det fremgår af den foreslåede bestemmelse bl.a., at den, som idømmes en nærmere bestemt frihedsstraf kan meddeles et kontaktforbud, hvorved forstås et forbud mod – med visse undtagelser – at søge at kontakte personer, der har tilknytning til samme gruppe af personer, som den dømte på gerningstidspunktet havde tilknytning til.

Datatilsynet har i den forbindelse noteret sig det anførte i lovforslagets almindelige bemærkninger, pkt. 5.2, herunder det anførte om, at den dømtes behandling af personoplysninger i den forbindelse – som udgangspunkt – vil være at anse som en behandling, der foretages af en fysisk person som led i rent personlige aktiviteter, jf. databeskyttelsesforordningen artikel 2, stk. 2, litra c. Tilsynet har samtidig noteret sig det anførte om, at den dømte dog efter Justitsministeriets vurdering kan behandle personoplysningerne på en sådan måde, at behandlingen, uanset udgangspunktet, ikke kan karakteriseres som en rent personlig aktivitet i databeskyttelsesforordningens forstand.

2.2. I forlængelse af det ovenfor anførte har Datatilsynet forstået det sådan, at det ikke er Justitsministeriets vurdering, at den dømte – så længe vedkommende behandler de pågældende personoplysninger som led i rent personlig aktivitet, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 2, stk. 2, litra c, og inden for rammerne af tavshedspligten, jf. den foreslåede bestemmelse i § 79 a, stk. 9 – er underlagt regler om opbevaring eller behandling.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 79 a, stk. 11, at justitsministeren fastsætter nærmere regler om forskellige forhold, der er fastsat i § 79 a, herunder (stk. 11, nr.

5) den dømtes tavshedspligt samt opbevaring og behandling af oplysninger som nævnt i stk. 8.

Side 2 af 6

Datatilsynet henviser i den forbindelse til databeskyttelseslovens § 28, hvoraf det følger, at ved udarbejdelse af bl.a. bekendtgørelser, cirkulærer eller lignende generelle retsfor skrifter, der har betydning for beskyttelsen af privatlivet i forbindelse med behandling af personoplysninger, skal der indhentes en udtalelse fra Datatilsynet.

Datatilsynet skal dertil opfordre til, at Justitsministeriet overvejer, hvorvidt der er grundlag for at udarbejde en bestemmelse i de nærmere regler, der skal udarbejdes, jf. den foreslåede § 79 a, stk. 11, der fastsætter – eller giver politiet mulighed for i forbindelse med videregivelsen at fastsætte – specifikke vilkår for den dømtes opbevaring af oplysningerne. Disse specifikke vilkår kan eksempelvis i mere detaljeret grad regulere den dømtes opbevaring og sletning af oplysningerne.

Baggrunden herfor er, at det må antages, at privatpersoner ikke nødvendigvis har indsigt i, hvilke foranstaltninger der skal iværksættes for at sikre, at oplysningerne opbevares utilgængeligt for andre, og hvilke procedurer der skal følges i forbindelse med en sletning af oplysninger.

Alternativt skal Datatilsynet opfordre til, at Justitsministeriet eller politiet udarbejder en vejledning vedrørende den dømtes opbevaring og sletning af personoplysninger.

3. Retsplejeloven – lovforslagets § 2, nr. 1, 3 og 10

3.1. I lovforslagets § 2, nr. 1, foreslås indsat en bestemmelse i retsplejeloven, hvorefter myndigheder, der deltager i en tværfaglig efterforskningsgruppe har mulighed for, uanset tavshedspligt i anden lovgivning, at dele og videregive oplysninger til myndigheder, hvis oplysningerne kan have betydning for efterforskningen.

Det fremgår af lovforslagets bemærkninger, at det vurderes, at oplysninger, der behandles af en tværfaglig efterforskningsgruppe vil være undtaget kravene i databeskyttelseslovgivningen om oplysningspligt og indsigtsret i medfør af undtagelsesbestemmelserne i databeskyttelsesforordningens artikel 14, stk. 5, litra d, databeskyttelseslovens § 22, stk. 2, nr. 4, og retshåndhævelseslovens §§ 14 og 16.

Det fremgår dog efterfølgende af lovforslagets bemærkninger, at bestemmelserne kan fastsættes inden for rammerne af databeskyttelsesforordningens artikel 23, stk. 1, som er en bestemmelse, der giver mulighed for ved lovgivningsmæssige foranstaltninger at begrænse rækkevidden af bl.a. oplysningspligten og indsigtsretten.

Datatilsynet skal på den baggrund bemærke, at det fremstår uklart, hvad der menes med "bestemmelserne", og om det er vurderingen i lovforslaget, at undtagelsen fra oplysningspligten og indsigtsretten kan ske inden for rammerne af de gældende undtagelsesbestemmelser i databeskyttelseslovgivningen, eller om der med lovforslaget lægges op til at begrænse rækkevidden af oplysningspligten og indsigtsretten. Datatilsynet skal opfordre til, at dette præciseres i lovforslaget.

3.2. Datatilsynet har noteret sig, at det i medfør af lovforslagets § 2, nr. 3, foreslås at udvide retsplejelovens § 115 a således, at sociale myndigheder – i samme omfang som politiet kan i dag – fremover skal kunne videregive fortrolige oplysninger vedrørende personer, der er fyldt 18 år, til forældre eller andre, herunder familiemedlemmer, der har lignende tætte relationer til

den pågældende person, hvis videregivelsen må anses for nødvendig som led i en kriminalitetsforebyggende indsats over for personen.

Side 3 af 6

Det er Datatilsynets opfattelse, at der med den foreslåede udvidelse af retsplejelovens § 115 a fastsættes en væsentligt lempeligere mulighed end efter databeskyttelsesreglerne for de sociale myndigheder til at videregive personoplysninger om en person over 18 år til dennes forældre m.v. .

Datatilsynet skal foreslå, at det i lovbemærkningerne uddybes, hvilke nærmere kriterier sociale myndigheder kan lægge vægt på, når de skal vurdere, om der kan videregives personoplysninger med hjemmel i den foreslåede bestemmelse. F.eks. fremgår det af de specielle bemærkninger til lovforslaget, at kommunerne i hvert enkelt tilfælde vil skulle vurdere, om det konkret er nødvendigt for den kriminalpræventive indsats at videregive de pågældende oplysninger, samt om der er grund til at antage, at netop den person, hvortil videregivelse sker, vil kunne påvirke den unge i en positiv retning og derved bidrage til at forhindre, at den unge udvikler eller fortsætter en kriminel adfærd, herunder udbygger sin tilknytning til en kriminel gruppering. Det står ikke klart for Datatilsynet, hvordan de sociale myndigheder i den enkelte situation vil skulle foretage denne vurdering, herunder vurderingen af, i hvilket omfang forældre eller andre vil kunne påvirke den unge i en positiv retning, og tilsynet finder, at dette bør fremgå nærmere af forslaget.

For så vidt angår det krav om nødvendighed, som fremgår af den foreslåede § 115 a, stk. 8, skal Datatilsynet endvidere bemærke, at det ikke står tilsynet klart, hvorvidt det i praksis vil være muligt for sociale myndigheder at vurdere, om forældre eller andre med lignende tætte relationer til en person over 18 år konkret vil kunne påvirke personen i en positiv retning.

I den forbindelse henviser Datatilsynet endvidere til, at det i bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse fremgår, at en videregivelse fra de sociale myndigheder til forældre m.v. vil være gavnlig og nyttig. Det er på den baggrund ikke klart for Datatilsynet, i hvilket omfang videregivelsen vil være *nødvendig* i den foreslåede bestemmelses forstand, herunder om en sådan videregivelse vil være proportional i forhold til den forringelse af beskyttelsen af oplysninger om de personer, hvis oplysninger omfattes af videregivelsen.

3.3. Datatilsynet har noteret sig, at der i lovforslagets § 2, nr. 10, foreslås indsat en bestemmelse i retsplejelovens § 776, hvorefter justitsministeren kan fastsætte regler om påhør, aflytning og optagelse af varetægtsarrestanters telefonsamtaler samt om kontrol, og at påhør mv. kan ske uden retskendelse.

Forholdet til de databeskyttelsesretlige regler ses ikke behandlet i lovforslagets bemærkninger for så vidt angår dette forslag. Datatilsynet forudsætter imidlertid, at den behandling af personoplysninger, som anvendelsen af de foreslåede regler vil medføre, sker under iagttagelse af databeskyttelseslovgivningen, herunder principperne om proportionalitet og dataminimering.

4. Tv-overvågningsloven – lovforslagets § 6, nr. 1

4.1. Afstandskravet (ved umiddelbar tilknytning) blev for erhvervsdrivende, der foretager tv-overvågning efter lovens § 2, stk. 1, nr. 3, litra b, hævet fra op til ca. 10-15 meter til op til ca. 30 meter ved L 102 af 19. maj 2020, jf. Folketingstidende 2019-20, tillæg B, L 102, side 3. Ligeledes blev afstandskravet (ved umiddelbar tilknytning) for offentlige myndigheder og kommunalbestyrelser, der foretager tv-overvågning efter henholdsvis lovens § 2 c, stk. 1, og § 2 d, stk. 1, fastsat til op til ca. 30 meter, jf. Folketingstidende 2019-20, tillæg B, L 102, side 4 og 5.

Det fremgår af pkt. 3.5.4 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget, at billeder fra tv-overvågning i mange tilfælde er helt afgørende for politiets mulighed for hurtigt at kunne identificere og lokalisere potentielle gerningsmænd, bl.a. i forbindelse med kriminalitet begået af bandemedlemmer, og at rækkevidden af det areal, som både visse erhvervsdrivende samt offentlige myndigheder og kommunalbestyrelser må foretage tv-overvågning af, derfor har stor betydning i forhold til politiets opklaring af forbrydelser.

Det fremgår videre, at det, med henblik på bl.a. at styrke politiets indsats mod bandekriminalitet, er Justitsministeriets opfattelse, at der er behov for at udvide afstandskravet i tv-overvågningsloven. Ved at udvide afstandskravet – og dermed området for tv-overvågning – får politiet efter Justitsministeriets opfattelse yderligere redskaber, der vil kunne lede til en hurtigere og mere effektiv opklaring af kriminalitet.

På den baggrund foreslås det, at "umiddelbar" udgår i tv-overvågningslovens § 2, stk. 1, nr. 3, litra b, § 2 c, stk. 1, og § 2 d, stk. 1, jf. lovforslagets § 6, nr. 1, med henblik på at udvide det område, der kan tv-overvåges i. Det indebærer, at afstandskravet for visse erhvervsdrivende og offentlige myndigheder, når de foretager tv-overvågning af området omkring egne indgange og facader, samt for kommunalbestyrelser, der efter drøftelse med politidirektøren foretager tv-overvågning af vej, gade, plads eller lignende, som ligger i tilknytning til en restaurationsvirksomhed, vil blive udvidet fra op til 30 meter til op til 100 meter.

4.2. Datatilsynet anerkender de saglige formål, der ligger til grund for den foreslåede lovændring, men tilsynet finder, at de foreslåede ændringer af tv-overvågningsloven rejser væsentlige spørgsmål i relation til databeskyttelse.

Dette hænger sammen med, at der allerede under de nuværende tv-overvågningsregler sker en ikke ubetydelig indsamling, behandling og opbevaring af store mængder oplysninger om fysiske personer. De videre rammer for behandling af personoplysninger, der foreslås i det foreliggende udkast til lovforslag, vil markant øge antallet af registrerede og antallet af registreringer, hvilket afspejles i de risici, der er for de fysiske personers rettigheder.

Det er derfor Datatilsynets opfattelse, at en så omfattende indsamling og efterfølgende behandling af personoplysninger øger risikoen for konkrete og ikke-proportionelle indgreb i privatlivets fred, f.eks. i form af en nærmere kortlægning af enkeltpersoners færden, som vil ramme langt flere personer, end de personer som forslaget tilsigter at ramme (potentielle gerningsmænd, bl.a. i forbindelse med kriminalitet begået af bandemedlemmer).

Herudover ser Datatilsynet en forøget risikoprofil for yderligere behandling af oplysningerne uden hjemmel, samt for hændelig og ulovlig videregivelse af, adgang til eller tab af disse. Der er således med det foreliggende udkast til lovforslag en betydelig risiko for, at de registreredes muligheder for at varetage deres rettigheder vanskeliggøres, herunder særligt på steder, hvor flere dataansvarlige foretager tv-overvågning af samme areal(er), og der dermed sker krydsende registreringer af oplysninger.

Tilsvarende kan der opstå udfordringer i relation til skiltningsskravet, da det tv-overvågede areal, som skiltningen skal dække, med lovforslaget vil blive udvidet markant og evt. være sammenfaldende med arealer, som også tv-overvåges af en eller flere andre dataansvarlige. Der er herefter stor risiko for, at det vil blive vanskeligt som borger at vide, om man befinder sig i et tv-overvåget område, og hvem der er dataansvarlig for tv-overvågning på et givent sted, jf. herved også databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, litra a, hvorefter personoplysninger skal behandles lovligt, rimeligt og på en gennemsigtig måde i forhold til den registrede.

4.3. Datatilsynet finder det generelt betænkeligt, at der med lovforslaget indføres mulighed for at øge den afstand, som en dataansvarlig kan foretage tv-overvågning på. En udvidelse i forhold til det nuværende ikke-ulovlige areal, der kan tv-overvåges, vil medføre en markant øget overvågning af endnu flere almindelige borgere, når de færdes i det offentlige rum. Datatilsynet bemærker i den forbindelse, at der allerede under de nuværende tv-overvågningsregler med et tilladt afstandskrav på op til 30 meter sker indsamling og behandling af meget store mængder personoplysninger.

4.4. Datatilsynet finder det desuden yderst betænkeligt, at private erhvervsdrivende og offentlige myndigheder mv. som konsekvens af lovforslaget vil skulle foretage tv-overvågning, som rækker ud over behandling af personoplysninger til deres egne formål, idet der med lovforslaget lægges op til, at private erhvervsdrivende og offentlige myndigheder skal foretage tv-overvågning, som skal ske til varetagelse af politiets opgave med at håndtere særligt bandekriminalitet. Det er Datatilsynets opfattelse, at tv-overvågning i det offentlige rum med henblik på generel kriminalitetsbekæmpelse og fremme af trygheden er en politimæssig opgave – og ikke en opgave for de enkelte dataansvarlige – og at en sådan tv-overvågning i stedet bør ske inden for de lovgivningsmæssige rammer, der gælder for politiets arbejde.

Det følger af de almindelige bemærkninger pkt. 5.4, at formålet med indsamlingen af personoplysninger er overordnet kriminalitetsbekæmpelse, herunder at øge mulighederne for, at politiet kan efterforske og afsløre bandekriminalitet og generelt styrke politiets indsats mod denne kriminalitet. Samtidig følger det af databeskyttelsesreglerne, at det foreslåede øgede afstandskrav kun må benyttes i de tilfælde, hvor der foretages tv-overvågning, der er klart nødvendig af hensyn til kriminalitetsbekæmpelse. Efter Datatilsynets opfattelse vil det være vanskeligt for den enkelte erhvervsdrivende at skulle foretage den påkrævede nødvendighedsvurdering af, om tv-overvågning op til 100 meter fra butikkens indgang og facader kan anses for klart nødvendig for, at politiet kan afsløre og efterforske bandekriminalitet, idet erhvervsdrivende almindeligvis ikke vil have den nødvendige politifaglige indsigt heri. Det vil derfor være vanskeligt for den enkelte erhvervsdrivende at sikre sig, at tv-overvågning sker på et lovligt grundlag.

Det følger af databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, litra c, at personoplysninger skal være begrænset til, hvad der er nødvendigt i forhold til de formål, hvortil de behandles (dataminimeringsprincippet). Efter Datatilsynets opfattelse indebærer dataminimeringsprincippet, at den påtænkte udvidelse – som vil indebære indsamling af en meget stor mængde oplysninger om et stort antal personer – ikke bør omfatte arealer, hvor der hverken aktuelt eller forventeligt vil være problemer med bandekriminalitet. Det er således Datatilsynets opfattelse, at en sådan tv-overvågning ikke bør foretages uindskrænket, som der lægges op til i lovforslaget, men i stedet kun bør ske på udvalgte steder som følge af en politifaglig vurdering, og inden for de lovgivningsmæssige rammer, der gælder for politiets arbejde.

4.5. Det fremgår af pkt. 5.4. i de almindelige bemærkninger, at Justitsministeriet i forbindelse med lovforslaget har foretaget en generel konsekvensanalyse af de ændringer i adgangen til at foretage tv-overvågning, som lovforslaget indebærer, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 35, stk. 10.

En konsekvensanalyse vedrørende databeskyttelse, foretaget i forbindelse med vedtagelsen af en lov, kan efter databeskyttelsesforordningens artikel 35, stk. 10, fjerne forpligtelsen for, at de enkelte dataansvarlige hver især skal foretage en individuel konsekvensanalyse. Det forudsætter imidlertid, at den generelle konsekvensanalyse foretaget i forbindelse med vedtagelsen af en lov lever op til kravene i artikel 35, stk. 7.

Det er Datatilsynets vurdering, at nærværende lovforslag ikke med fornøden tydelighed behandler de minimumskrav til en konsekvensanalyse, som følger af databeskyttelsesforordningens artikel 35, stk. 7.

Særligt analysen af indgrebets generelle karakter og den øgede overvågning af alle fysiske personer, som befinder sig i de påtænkte arealudvidelser, indeholder ikke den fornødne stillingtagen til nødvendighed og proportionalitet, jf. artikel 35, stk. 7, litra b. Herudover har Justitsministeriet i analysen ikke med tilstrækkelig præcision forholdt sig til de indholdskrav, der følger af databeskyttelsesforordningens artikel 35, stk. 7, litra c og d, for så vidt angår vurderingen af risici for de registreredes rettigheder, og en metodisk gennemgang af de foranstaltninger, der påtænkes for at imødegå disse risici, herunder garantier, sikkerhedsforanstaltninger og mekanismer, som kan sikre beskyttelse af personoplysninger og påvise overholdelse af denne forordning under hensyntagen til de registreredes og andre berørte personers rettigheder og legitime interesser.

Datatilsynet skal hertil bemærke, at i det omfang en konsekvensanalyse, der tænkes udført efter artikel 35, stk. 10, ikke lever op til kravene i databeskyttelsesforordningens artikel 35, stk. 7, vil der realiseres en forpligtelse hos de enkelte dataansvarlige, der ønsker at foretage tv-overvågning efter de nye regler, til at udføre en egentlig konsekvensanalyse efter reglerne i artikel 35.

5. Hvis Justitsministeriet har spørgsmål til det anførte under pkt. 2 eller 3 ovenfor, er ministeriet velkommen til at kontakte undertegnede på telefon 29 49 32 47 eller e-mail sar@datatilsynet.dk. Hvis ministeriet har spørgsmål til det anførte under pkt. 4 ovenfor, er ministeriet velkommen til at kontakte fuldmægtig Kamille Frølund Thomsen på telefon 29 49 32 90 eller e-mail kft@datatilsynet.dk.

Med venlig hilsen

Sara Sarmanlu

Fra: [Anders Raagaard](#)
Til: [Justitsministeriet](#); [Kontoret for Organiseret Kriminalitet](#)
Cc: [Mikael Sjöberg](#)
Emne: Hørings svar - sagsnr. 2023-05184
Dato: 8. marts 2024 09:35:24

Til Justitsministeriet – Kontoret for Organiseret Kriminalitet

Ved mail af 9. februar 2024 har Justitsministeriet hørt Dommerforeningen over et udkast til forslag til lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven og forskellige andre love (Gennemførelse af dele af Bandepakke IV).

Udkastet har været drøftet i Dommerforeningens bestyrelse.

Det fremgår af udkastet, at der er tale om en samlet lovpakke, hvis formål er at gøre det "endnu sværere at være bandemedlem i Danmark", hvilket overordnet set søges opnået gennem stramninger, der er målrettet den organiserede kriminalitet. Dette omfatter således strafskærpelser (fx vedrørende våbenlagre og kriminalitet af ydmygende karakter), udvidelser af allerede indgribende bestemmelser (fx vedrørende opholdsforbud, tredjemandskonfiskation og varetægtsfængsling), øgede efterforskningsmuligheder for politiet (fx vedrørende brug af agenter, ransagning og telefonaflytning) og helt nye indgrebsmuligheder (fx udrejseforbud og straf for rekrutteringsfremmende handlinger). Det fremgår desuden, at en række af de fremsatte forslag også vil finde anvendelse på andet end bandekriminalitet.

Behovet for og ønsket om sådanne tiltag er retspolitiske spørgsmål, der som sådan ikke giver Dommerforeningen anledning til bemærkninger.

Dommerforeningen finder dog anledning til at knytte bemærkninger til forslaget om at udvide straffelovens § 79 a med en mulighed for at idømme bandemedlemmer kontaktforbud, svarende til den ordning, som for terrordømte findes i straffelovens § 79 b, stk. 3. I forbindelse med høringsprocessen vedrørende denne bestemmelse udtalte Dommerforeningen i 2020:

"For så vidt angår forslaget om politiets tilsyn forekommer dette ligesom tilsynet efter reglerne om seksualforbrydere at være meget indgribende i privatlivets fred, herunder i bryghemmeligheden og i boligens ukrænkelighed. Der er efter lovudkastet tale om, at den terrordømte, der sammen med dommen får et opholdsforbud, skal tåle, at politiet som et led i sit tilsyn i op til 10 år herefter kan undersøge dennes bolig, læse mails, ransage computer mv. uden konkret retskendelse. I bemærkningerne til lovudkastet anvendes den samme argumentation for, at tilsynet ikke er i strid med grundlovens § 72 eller menneskerettighederne som i forslaget om tiltag over for seksualforbrydere. Ikke desto mindre gælder fortsat de samme betænkeligheder ved indførelse af et så indgribende tilsyn, som gjaldt og stadig gælder for tilsynet over for seksualforbrydere.

Den foreslåede kontrol er for at sikre, at den dømte ikke overtræder et kontaktforbud. Såfremt man ikke har nogen mistanke herom, synes der ikke grund til at kontrollere. Overgangen mellem politiets løbende kontrol til efterforskning på grundlag af egentlig mistanke, hvor politiet efter retsplejeloven skal indhente en retskendelse, synes i praksis meget glidende. Dommerforeningen ser derfor med stor betænkelighed på, at de retssikkerhedsmæssige hensyn, der ligger bag indgreb i bl.a. i privatlivets fred, og som efter lovgivningen sikres ved en retskendelse, på denne måde langsomt, men sikkert udhules."

Det er Dommerforeningens opfattelse, at de samme betænkeligheder gør sig gældende ved det aktuelle forslag om et kontaktforbud for bandemedlemmer. Dertil kommer, at den foreslåede ordning efter sit indhold vil have et væsentligt større anvendelsesområde end ordningen vedrørende terrordømte, idet den omfatter en betydeligt bredere vifte af kriminalitetstyper og derfor også må forventes at ville berøre en betydeligt større og mere varieret persongruppe.

Dommerforeningen finder desuden anledning til at knytte bemærkninger til lovpakkens økonomiske konsekvenser.

Det fremgår således af udkastet, at de foreslåede tiltag vil være forbundet med betydelige merudgifter for alle led i straffesagskæden, dvs. politiet, anklagemyndigheden, domstolene og kriminalforsorgen. Dette tilskrives navnlig en øget sagstilgang, men det er Dommerforeningens opfattelse, at også de enkelte sager i mange tilfælde vil blive mere tids- og ressourcekrævende som følge af øget bevisførelse, når der er flere spørgsmål, der skal tages stilling til, og mere på spil for de involverede.

Det er velkendt, at domstolene gennem en længere årrække har haft svært ved at følge ressourcemæssigt med i udviklingen af stadig større og mere komplekse retssager, hvilket har ført til lange ventetider for både straffesager og civile sager. Dette har man fra politisk side forsøgt at imødegå bl.a. ved i domstolenes flerårsaftale for 2024-2027 at tilføre retterne betydelige ressourcer, som navnlig skal bidrage til at nedbringe sagsbunker og ventetider.

Selv om Dommerforeningen som anført ikke skal kommentere på behovet for de foreslåede tiltag, og selv om tiltagene oplyses at være finansieret på finansloven – i hvert fald for 2024 – skal foreningen dog fremhæve vigtigheden i, at man ikke modvirker og udhuler effekten af flerårsaftalen. Dette skal navnlig ses i lyset af, at mange af de foreslåede tiltag har en karakter, som gør, at de i retssystemet nødvendigvis vil skulle prioriteres på bekostning af andre sager.

Der henvises til ministeriets sagsnr. 2023-05184.

På vegne af

Mikael Sjöberg
Landsdommer/Formand for Den Danske Dommerforening

Med venlig hilsen

Anders Raagaard
Landsdommer

Vestre Landsret

Asmildklostervej 21

8800 Viborg.

Tlf.: + 45 99 68 80 00

www.VestreLandsret.dk

DEN
UAFHÆNGIGE
POLITIKLAGEMYNDIGHED

Justitsministeriet
Kontoret for Organiseret Kriminalitet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

kfokr@jm.dk

jm@jm.dk

Høring over udkast til forslag til lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven og forskellige andre love (Gennemførelse af dele af Bandepakke IV) J.nr - 2023-05184

Aarhus, 07-03-2024

Journalnr.: 139-159-24

Sagsbehandler: ASA, Anne Skov
Anhøj

Justitsministeriet har ved e-mail af 9. februar 2024 sendt udkast til ovennævnte lovforslag til Den Uafhængige Politiklagemyndighed (Politiklagemyndigheden) med henblik på eventuelle bemærkninger.

I den forbindelse kan Politiklagemyndigheden oplyse følgende:

Politiklagemyndigheden har ikke bemærkninger til den foreslåede udvidelse af Politiklagemyndighedens kompetence.

På side 112 og 290 nævnes den "civile" anklagemyndighed. Det bør ændres til den "centrale" anklagemyndighed.

Eksemplet "korruption" på s. 112 og s. 288 bør udgå, da sager om korruption ikke vil blive behandlet som adfærdsklagesager, men som straffesager.

Med venlig hilsen

Anne Anhøj
specialkonsulent

8. marts 2024

Sagsnr.: 24-64

Sagsbehandler: LFB

Høring over udkast til forslag til lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven og forskellige andre love (Gennemførelse af dele af Bandepakke IV)

Ved en mail af den 9. februar 2024 har Justitsministeriet anmodet Det Kriminalpræventive Råd (DKR) om eventuelle bemærkninger til udkast til forslag til lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven og forskellige andre love (Gennemførelse af dele af Bandepakke IV).

I den anledning skal DKR oplyse, at vi er et uafhængigt vidensbaseret råd, og vores formål er at skabe tryghed ved at oplyse om og forebygge kriminalitet.

Det bemærkes, at DKR har begrænset sit svar til bestemmelser, som vi vurderer, er af betydning for forebyggelse af kriminalitet ud over retsforfølgning og straf.

Rådet har noteret sig, at der vil blive nedsat en tværministeriel forebyggelseskommission og det hilser vi velkomment.

Etablering af en retlig ramme med henblik på at sikre øget informationsdeling i SSP-samarbejdet (§ 2, nr. 2 - 3.1.1.1. og underpunkter)

DKR deler intentionen om, at samfundet skal have en ambitiøs tilgang til forebyggelse af kriminalitet, og at vi skal optimere vores indsats for at bryde fødekæden til banderne.

Udveksling af information mellem politiet og kommunerne i SSP-samarbejdet er et vigtigt redskab i en koordineret forebyggende indsats. Der har været hjemmel i RPL § 115 til at tilsidesætte tavshedspligten og udveksle oplysninger med det formål i en lang årrække.

Afgrænsningen af hvilke oplysninger, der kan udveksles, og hvad der er nødvendigt, er vanskelig og har løbende givet anledning til tvivl hos de medarbejdere, der indgår i samarbejdet. Der kan derfor være god grund til at præcisere anvendelsesområdet.

Det angives i bemærkningerne til lovforslaget, at formålet med den foreslåede ændring er, at politiet i videre omfang end i dag deler sin viden om enkeltpersoners tilknytning til bandemiljøer m.v. Som eksempler på oplysninger, der kan være omfattet af den foreslåede bestemmelse nævnes, at et familiemedlem er dømt efter straffelovens § 81a, barnet er i sag med kendte bandemedlemmer eller barnet er truffet i et klubhus eller har deltaget i arrangementer i bandemiljøet.

Formålet med at udveksle oplysninger er at sikre, at kommunen får et godt overblik over barnets situation, så der er et helhedsorienteret grundlag for at vurdere barnets støttebehov. En forudsætning må altid være, at det er nødvendigt at udveksle disse informationer for at kunne tilrettelægge en god forebyggelsesindsats.

Det må antages, at den eksisterende hjemmel dækker mange af den type oplysninger, der nævnes.

For så vidt angår oplysninger om, at et familiemedlem er dømt efter straffelovens § 81 a vil det nok ofte være kendt blandt de lokale parter i det kriminalpræventive samarbejde, at barnets familie har sociale udfordringer, da personer, der bliver involveret i bandekriminalitet, ofte hører til blandt de mest udsatte.

Hvis ikke det er tilfældet, bør politiet ved vurderingen af, om oplysningen bør videregives være opmærksom på, at der også bør være forhold i barnets eget liv, der viser, at de har sociale udfordringer. Der er mulighed for, at barnet ikke vil blive involveret i kriminalitet, som deres familiemedlem, og der er en risiko for at give barnet en rolle som del af en kriminel gruppe, der kan blive selvopfyldende. Der er altså en risiko for, at det påvirker barnets selvopfattelse og identitet i negativ retning.

Vi anbefaler af samme grund, at man afgrænser begrebet familiemedlemmer.

Øget fokus på banderelationer i den kommunale indsats over for børn og unge (§ 8, nr. 1 - 3.1.1.2 og underpunkter)

Målet med denne ændring angives at være at sikre en mere effektiv forebyggende indsats.

En børnefaglig undersøgelse er en grundig undersøgelse af barnets situation, der kan tjene som grundlag for iværksættelse af helhedsorienterede foranstaltninger.

Kommunalbestyrelse skal iværksætte en sådan undersøgelse, når den vurderer, at der er social indikation for at gøre det.

Den foreslåede ændring tilføjer den omstændighed, at nære familiemedlemmer, der her afgrænses til forældre, søskende og andre personer med tæt relation til barnet, er dømt for bandekriminalitet, til de omstændigheder, der bør indgå i kommunens vurdering af behovet for en børnefaglig undersøgelse.

Det tilføjes, at denne omstændighed skal anses for væsentlig og tungtvejende.

Rådet skal bemærke, at en undersøgelse fra Justitsministeriets Forskningskontor fra 2012 om rockere og bandemedlemmers opvækstforhold peger på, at blandt andet nærheden til kriminelle grupperinger under opvæksten, og kriminelle venskaber er risikofaktorer i forhold til involvering i bandemiljøer. Andre risikofaktorer omhandler forhold i hjemmet, i skolen, omkring helbred og forældre, og omkring stofmisbrug¹.

¹ [Undersøgelse af rockere og bandemedlemmers opvækst - 2. rapport om banderekrufteringsprojektet \(justitsministeriet.dk\) \(2012\)](https://www.justitsministeriet.dk/undersogelse-af-rockere-og-bandemedlemmers-opvaekst-2-2012)

Undersøgelsen støtter på den ene side fokus på kriminalitet i barnets nære miljø, men fremhæver på den anden side ikke specifikt familiære relationer i forhold til andre risikofaktorer.

Rådet skal på den baggrund understrege, at det er væsentligt at bevare fokus på en balanceret vurdering af de risikofaktorer og beskyttende faktorer barnet er udsat for i den kommunale vurdering af behovet for en børnefaglig undersøgelse.

Videregivelse af fortrolige oplysninger om personer over 18 år til forældre og andre med lignende tætte relationer (§ 2, nr. 3 - 3.1.2. og underpunkter)

Formålet med forslaget er at give de sociale myndigheder samme adgang, som politiet har i dag, til at videregive oplysninger om unge mellem 18 og 25 år til forældre og andre tætte relationer, hvis det anses for at være nødvendigt for at forebygge kriminalitet.

Rådet er betænkeligt ved at indskrænke udsatte gruppers rettigheder. I dette tilfælde er den unge myndig, og er derfor som udgangspunkt berettiget til selv at tage stilling til, hvem der skal involveres i den pågældendes forhold. Det at man bliver stillet ringere end andre borgere kan i sig selv skabe modstand.

Rigspolitiet har imidlertid oplyst, at politiet har haft gode erfaringer med dette redskab.

Rådet skal i forlængelse heraf bemærke, at forældre og familiemedlemmer, der har en lignende tæt relation, ofte vil være en god støtte for en ung, der er blevet involveret i kriminalitet. Rådet skal dog pege på, at inddragelse af familien eller andre nære relationer har størst effekt, når det sker ad frivillighedens vej. Der kan også være forhold i relationen, som har medvirket til den unges situation, som ikke er kendte af myndighederne, fx vold eller andre overgreb.

Fratagelse af børne- og ungeydelsen for dømte bandemedlemmer (§ 7, nr. 1 - 3.2.3. og underpunkter)

Formålet med bestemmelsen er, at banderne kan mærke, at samfundet ikke tolererer deres kriminalitet og utryghedsskabende adfærd. Bestemmelsen retter sig mod personer idømt frihedsstraf, som er omfattet af straffelovens § 81a.

Forslaget er en udvidelse af en eksisterende karantæneordning for bandekriminelle i ydelsessystemet. Efter forslaget fratages bandekriminelle deres børne- og ungeydelse fra løsladelsen i en periode på 3 år.

Den dømtes del af ydelsen udbetales i perioden til den anden indehaver af forældremyndigheden, til dem, der måtte have barnet i pleje eller til barnet selv. Dette afgøres ved en konkret vurdering foretaget af Udbetaling Danmark.

Rådet skal bemærke, at mange børn og unge med kriminelle eller tidligere kriminelle forældre, i forvejen er økonomisk udsatte. En forværring af et barns økonomiske udsathed ville kunne lede til en forværring eller yderligere forværring af barnets livsvilkår, trivsel og udviklingsmuligheder, blandet andet ved at gøre barnet ude af

stand til at kunne deltage i fritidsaktiviteter og andre fællesskaber på linje med andre børn.

Rådet har noteret sig, at den foreslåede ordning ikke har til hensigt at reducere i børne- og ungeydelsen til barnet.

Det fremgår af udkastet, at "Lovforslagets § 7, nr. 1, om fratagelse af børne- og ungeydelser for dømte bandemedlemmer forventes at medføre ikke-nævneværdige mindredgifter til børne- og ungeydelse, idet det vil vedrøre en meget begrænset personkreds." Rådet skal anbefale, at det præciseres, hvordan ændringen kan føre til mindredgifter.

Rådet skal endelig anbefale at det præciseres, hvad der sker i tilfælde af, at en dømt er eneforsørger.

Idømmelse af nattelivsforbud (§ 1, nr. 7 - 3.4.3 og underpunkter)

Formålet med forslaget er at bekæmpe kriminelle banders handel og indtjening på narkotikakriminalitet. Et andet formål er at modvirke bandernes udnyttelse af fx unge til at begå kriminelle handlinger, som fx handel med narkotika på bestemte steder i nattelivet, samt ved at sætte yderligere ind overfor blandt andet utryghedsskabende adfærd og kriminelle aktiviteter i nattelivet.

Ved forslaget føjes straffeloves § 191 og overtrædelse af lov om euforiserende stoffer til de kriminelle handlinger, der kan danne grundlag for et nattelivsforbud i nattelivszoner som en del af dommen i dag.

Rådet anser nattelivsforbud som et relevant kriminalpræventivt tiltag rettet mod handel med narkotika i nattelivet. Nattelivsforbuddet kan ikke fjerne narkotika fra nattelivet, men forbuddet kan gøre det mere besværligt for bagmændene at afhænde deres stof.

Udvidelse af afstandskravet for tv-overvågning (§ 6, nr. 1 - 3.5.4. og underpunkter)

Med forslaget udvides afstandskravet fra 30 til 100 meter. Baggrunden er, at i mange tilfælde er billeder fra tv-overvågning helt afgørende for politiets mulighed for hurtigt at kunne identificere og lokalisere potentielle gerningsmænd blandt andet i forbindelse med kriminalitet begået af bandemedlemmer.

Det er fortsat et krav, at overvågningen er klart nødvendig af hensyn til kriminalitetsbekæmpelsen.

Rådet skal bemærke, at den videnskabelige evidens peger på, at videoovervågning kan være med til at forebygge salg af narkotika i det område, der overvåges, men at videoovervågning generelt virker bedst, hvis det bruges i kombination med andre virkemidler, såsom aktiv overvågning.

Venlig hilsen

Anna Karina Nickelsen

Sekretariatschef, Det Kriminalpræventive Råd

Fra: [Steen From Andersen](#)
Til: [Justitsministeriet](#); [Kontoret for Organiseret Kriminalitet](#)
Cc: [Preben Hermansen](#); [Lotte Molsing](#); [Rasmus Larsen Lindblom](#); ks@skbf.dk
Emne: VS: Høring over udkast til forslag til lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven og forskellige andre love (Gennemførelse af dele af Bandepakke IV) J.nr - 2023-05184
Dato: 21. februar 2024 12:04:40
Vedhæftede filer: [image002.png](#)
[Høringsbrev \(generelt\).pdf](#)
[Forslag til Lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven og forskellige andre love \(Gennemførelse af dele af Bandepakke IV\).pdf](#)
[Høringsliste.pdf](#)

Justitsministeriet
Att. Kontoret for Organiseret Kriminalitet

DGI og Skydebaneforeningen Danmark takker for muligheden for at afgive høringsvar. Vi kan bakke om de formål, der varetages med de påtænkte lovændringer, og udformningen giver os ikke anledning til bemærkninger.

Venlig hilsen

Steen From Andersen

Advokat, juridisk chef

DGI Jura | Vingstedvej 27 | 7182 Bredsten

Direkte 79 40 41 11 | Mobil 21 45 03 55

steen.f.andersen@dgi.dk | www.dgi.dk

[Privatlivspolitik i DGI](#)

Fra: Justitsministeriet <jm@jm.dk>

Sendt: 9. februar 2024 11:57

Emne: Høring over udkast til forslag til lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven og forskellige andre love (Gennemførelse af dele af Bandepakke IV) J.nr - 2023-05184

Se venligst vedhæftede filer

Med venlig hilsen

JUSTITSMINISTERIET
Kontoret for Organiseret Kriminalitet
Slotsholmsgade 10
1216 København K
Tlf.: 7226 8400
www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Fra: [Jura og Forretning](#)
Til: [Justitsministeriet](#)
Emne: SV: Høring over udkast til forslag til lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven og forskellige andre love (Gennemførelse af dele af Bandepakke IV) J.nr - 2023-05184
Dato: 6. marts 2024 22:59:41

Til Justitsministeriet

Udkastet giver ikke Domstolsstyrelsen anledning til bemærkninger.

Med venlig hilsen

Lasse Leerhøj
Fuldmægtig
Direkte: + 45 30 43 15 24
lale@domstolsstyrelsen.dk

Domstolsstyrelsen

Jura og Forretning
Amagerfælledvej 56
2300 København S.
Tlf. (hovednr.): + 45 70 10 33 22
www.domstol.dk

Fra: Justitsministeriet <jm@jm.dk>
Sendt: 9. februar 2024 11:56
Til: Jura og Forretning <jur@domstolsstyrelsen.dk>
Emne: Høring over udkast til forslag til lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven og forskellige andre love (Gennemførelse af dele af Bandepakke IV) J.nr - 2023-05184

ADVARSEL! Denne mail kommer fra en ekstern afsender udenfor Danmarks Domstole. Tryk ikke på links og åben ikke vedhæftede filer, hvis du ikke kender afsenderen eller hvis mailen ser mistænkelig ud.

Se venligst vedhæftede filer

Med venlig hilsen

JUSTITS MINISTERIET
Kontoret for Organiseret Kriminalitet
Slotsholmsgade 10
1216 København K
Tlf.: 7226 8400
www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Fra: [1 - ERST Høring](#)
Til: [Justitsministeriet](#); [Kontoret for Organiseret Kriminalitet](#)
Emne: Erhvervsstyrelsens høringssvar vedr. Lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven og forskellige andre love (Gennemførelse af dele af Bandepakke IV)(ERST Sagsnr: 2024 - 2059)
Dato: 8. marts 2024 09:09:30

Kære modtager i Justitsministeriet

Hermed Erhvervsstyrelsens høringssvar vedr. nedenstående høring.

Fasttrack svar vedrørende Lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven og forskellige andre love (Gennemførelse af dele af Bandepakke IV)

Erhvervsstyrelsens Område for Bedre Regulering (OBR) har modtaget lovforslaget i høring.

Administrative konsekvenser

OBR vurderer, at lovforslaget ikke medfører administrative konsekvenser for erhvervslivet og har dermed ikke yderligere kommentarer.

Innovations- og Iværksættertjekket

OBR skal gøre opmærksom på, at Justitsministeriet fremover skal medsende en vurdering Innovations- og Iværksættertjekket til OBR i forbindelse med præhøringen forud for den offentlige høring.

I forbindelse med den offentlige høring skal et resume af OBR's udtalelse ved lovforslag fremgå af de almindelige bemærkninger i afsnittet *Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet*. Ved bekendtgørelsesudkast skal resuméet fremgå af høringsbrevet eller som separat bilag, såfremt principperne vurderes relevante.

For yderligere information se Vejledning om Innovations- og Iværksættertjekket, der kan findes på Erhvervsstyrelsens [hjemmeside](#).

Kontaktperson vedrørende ovenstående bemærkninger:

Karoline Bøge Rose
Student
Tlf. direkte: 35 29 12 94
E-post: KarRos@erst.dk

Med venlig hilsen

Annette Pia Andersen

ERHVERVSSTYRELSEN
Bedre Regulering

Dahlerups Pakhus
Langelinie Allé 17
2100 København Ø
Telefon: +45 35291000
Direkte: +45 35291653

E-mail: anpian@erst.dk
www.erhvervsstyrelsen.dk

ERHVERVSMINISTERIET

Erhvervsstyrelsen er ansvarlig for behandlingen af de personoplysninger, vi modtager om dig. Læs mere om formål og lovgrundlag for databehandlingen på erhvervsstyrelsen.dk.

Hvis du sender følsomme oplysninger, opfordrer vi til, at du bruger din digitale postkasse på [Virk](#).

familieretshuset.dk

Skriv til os via borger.dk
Telefon: 72 56 70 00

Dato:
22-02-2024

Sagsnummer:
2024 - 17745

Justitsministeriet
Kontoret for Organiseret Kriminalitet
Slotsholmsgade 10
1216 København K
Mail: jm@jm.dk og kfokr@jm.dk

Høring over udkast til forslag til lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven og forskellige andre love (Gennemførelse af dele af Bandepakke IV), ministeriets j.nr. 2023-05184.

Sagsbehandler:
Helene Mørkeberg Nielsen

Familieretshuset har ingen bemærkninger til ovenstående høring.

Med venlig hilsen

Helene Mørkeberg Nielsen
Juridisk chef

Justitsministeriet
Slotholmsgade 10
1216 København K.

7. marts 2024
Sagsnr.: 2023-05184

Høringssvar: Ændring af straffeloven mv – Bandepakke IV

Hjælp Voldsofre har med tak modtaget indbydelse til at afgive høringssvar om de lovændringer, der er nødvendige at foretage i forbindelse med Bandepakke IV. Det er yderst sjældent, at henvendelser til vores sekretariat kommer fra ofre, der har været involveret i egentlig bandekriminalitet, men det har hændt. I en konkret sag blev en ”afhopper” afskåret fra at modtage erstatning via Erstatningsnævnet på grund af en betragtning om egen skyld. Det skriver vi mere om nedenfor.

Selvom vi ikke modtager henvendelser fra ofre involveret i bandekriminalitet, ser vi meget positivt på flere af de tiltag, der lægges op til. Således rammer konflikter i bandemiljøet ofte tilfældige og uskyldige ofre, der blot er på det forkerte sted på det forkerte tidspunkt. Enhver form for tiltag, der kan skabe mere tryghed og minimere skyderier, knivstikkerier, vold etc. kan være med til at minimere antallet af ofre for personforbrydelse. Det støtter vi selvsagt op om.

I forhold til de konkrete dele af forslaget bemærkes følgende:

Punkt 1: Bedre hånd om unge på kanten af bandekriminalitet

Allerede fordi unge på vej ind i (bande)kriminalitet er med til at fastholde vold og utryghed med heraf følgende risiko for, at der kommer tilfældige ofre, finder vi tiltagene særdeles relevante. Vi kunne sagtens se for os, at der kunne være tale om unge, der selv har været ofre for personkriminalitet og aldrig har fået den fornødne anerkendelse og hjælp. De er derfor lette at rekruttere i et misforstået forsøg på at redde sig selv og/eller finde et sted at høre til, i særdeleshed når egne familiemedlemmer er banderelateret.

HJÆLP VOLDSOFRE
Brødregade 15. 1. th.
8900 Randers C
Tlf 8641 5900
voldsofre@voldsofre.dk

Facebook – [Hjælp Voldsofre](#)
Instagram - [hjaelpvoldsofre](#)
www.voldsofre.dk

De foreslåede tiltag forekommer os at have det overordnede formål at hjælpe de unge helt konkret og på sigt. Det støtter vi og har ikke bemærkninger til de enkelte bestemmelser, der lægges op til at ændre.

Vi er opmærksomme på, at der lægges op til relativt indgribende foranstaltninger, som i kommunalt regi vil skulle iværksættes. Vi mener imidlertid, at hensynet til den unge selv, potentielle ofre for personforbrydelser og samfundet som sådan bør vægtes højere.

Punkt 2: Strammere greb, hårdere konsekvens og større retfærdighed

En øget anvendelse af opholdsforbud og kontaktforbud kan muligvis minimere recidiv blandt voldsudøvende bandekriminelle. Hos Hjælp Voldsofre har vi ikke fokus på at sanktionere (hårdere) og har således ikke bemærkninger til den del.

Vi må dog erkende, at ofre for særligt ydmygende krænkelse kan have svært ved at forstå en straf, der er så mild, at den ikke synes at stå mål med krænkelsen. De eksempler der nævnes under punkt 3.2.2 synes at være forbrydelser, der (også) begås overfor personer uden relation til bandekriminalitet. I disse sager kan en forhøjet straf af den forurettede opfattes som en anerkendelse af den ydmygelse, vedkommende har været udsat for. Vi støtter således indførelse af et nr. 15 i straffelovens § 81.

Vi er lidt mere betænkelige ved den foreslåede ændring af offererstatningslovens § 6. Vi er bekendte med den under punkt 3.2.4 refererede afgørelse fra Højesteret. Vi finder dommens resultat ganske rimeligt og er således enige med Højesteret i, at der kan/bør ske nedsættelse af erstatning for personskade – eller efter omstændighederne bortfald af erstatningen - når den forurettede nok er involveret i kriminalitet, men skaden ikke er sket som direkte følge af en bandekonflikt.

Vi er bekymrede for, at den foreslåede lovændring netop skal indføres for at sikre, at der ikke fremadrettet skal ydes erstatning i en lignende situation. Vi frygter, at der kan komme mange afslag på erstatning til reelle ofre for personkriminalitet, der "bare" er småkriminelle, men uden relation til bandekriminalitet – eller for den sags skyld til ofre, der er helt udenfor kriminalitet, men har opholdt sig et sted, hvor der ofte er kriminalitet.

Vi er en anelse betrykkede ved, at der foreslås en formulering, der er fakultativ forstået på den måde, at der lægges op til, at erstatning "kan" nedsættes eller bortfalde, hvis man har udsat sig for en "særlig" risiko. Efter vores opfattelse bør bestemmelsen fortolkes på en sådan måde, at en sag som beskrevet i Højesterets afgørelse af 9. december 2019 ikke pr. automatik fører til afslag på erstatning.

For så vidt angår den anden foreslåede ændring af offererstatningsloven, er vi også lidt bekymrede. Vi henviser her til forslaget om at ændre offererstatningslovens § 11 a. Det bemærkes først og fremmest, at det typisk kun er godtgørelseskrav efter erstatningsansvarslovens § 26, som en domstol tager stilling til. Såfremt en domstol efter en behørig procedure, hvor den tiltalte har procederet for ingen eller lavere godtgørelse, har taget stilling til et godtgørelseskrav, må Erstatningsnævnet være bundet heraf. Retten har jo trods alt haft alle sagens omstændigheder til rådighed og har konkret mulighed for at forholde sig til eventuel egen skyld og dermed afvise at tage stilling.

Ligeledes på dette punkt mener vi således, at en lovændring ikke bør føre til, at Erstatning i alle sager med element af egen skyld bør føre til bortfald eller nedsættelse af erstatning.

Vi mener ikke, at der er noget til hinder for at en forurettet, der har fået tilkendt en godtgørelse efter erstatningsansvarsloven § 26 (typisk stk. 4) får udbetalt den ved dom tilkendte godtgørelse, men at Erstatningsnævnet i sagsbehandlingen om øvrige krav i henhold til erstatningsansvarsloven overvejer, om der er grund til at nedsætte erstatning efter dansk rets almindelige regler om egen skyld. Der bør altid foretages en konkret og individuel vurdering i stedet for, at der ved lov er afskåret muligheden for erstatning.

I relation til bedre beskyttelse af vidner – hvilket eventuelle forurettede jo også er – er vi helt enige i at indføre de ændringer, som Offer- og vidnepanel anbefalede. Det bør i særdeleshed helt oplagt være muligt;

- At dokumentere indenretlige afhøringer, når det vurderes, at det vil udsætte vidnet for unødigt ubehag at vidne under hovedforhandlingen i sag om banderelateret kriminalitet, jf. den foreslåede ændring af retsplejelovens § 871, stk. 2, nr. 3
- At føre medtiltalte i en sag om bandekriminalitet ud, når et vidne skal afgive forklaring i retten, jf. den foreslåede ændring af retsplejelovens § 856, stk. 1.

Punkt 3: Strafskærpelse for ulovlige våbenbrug

Vi har ikke som formål at beskæftige os med øget sanktionering. Det er vores erfaring, at ofre for personforbrydelser har større fokus på, at der sker noget effektivt hurtigt end, at sagen ender ud med en lang straf til den eller de tiltalte.

Desværre tror vi ikke på, at skærpet straf for at anvende våben hindrer tilfælde af våbenbrug i væsentlig grad. Vi anerkender dog, at det på det generelle plan kan betyde noget for befolkningens følelse af retfærdighed og retssikkerhed, at der straffes hårdere i særligt belastede miljøer, når der er tale om kriminalitet med anvendelse af våben.

Punkt 4: Opgør med økonomisk kriminalitet

Vi har ingen bemærkninger til dette punkt, da vi slet ikke beskæftiger os med ofre for økonomisk kriminalitet.

Vi anerkender dog, at muligheden for at kunne begå økonomisk kriminalitet kan øge styrken og magtforholdene i banderelateret miljø, hvilket kan øge risikoen for personfarlig kriminalitet. Det forekommer derfor fornuftigt og rimeligt også at se på en skærpet indsats på dette område.

Punkt 5: Bedre efterforskningsværktøjer

Det er kun positivt, hvis særlige tiltag kan hindre eller i hvert fald minimere forbrydelser. Tiltagene er dog rettet mod økonomisk kriminalitet, som vi ikke beskæftiger os med.

Punkt 6:

Det foreslåede tiltag er sanktionsrelateret, og giver ikke anledning til bemærkninger fra vores side.

Med venlig hilsen

HJÆLP VOLDSOFRE

v/talsperson Helle Hald, advokat (H), partner i Siriusadvokater

Fra: MJA029@politi.dk
Til: [Justitsministeriet](#); [Kontoret for Organiseret Kriminalitet](#)
Emne: VS: Høring over udkast til forslag til lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven og forskellige andre love (Gennemførelse af dele af Bandepakke IV) J.nr - 2023-05184
Dato: 24. februar 2024 19:24:24
Vedhæftede filer: [image004.png](#)
[Høringsbrev \(generelt\).pdf](#)
[Forslag til Lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven og forskellige andre love \(Gennemførelse af dele af Bandepakke IV\).pdf](#)
[Høringsliste.pdf](#)

Kære JM

HK Politiet og Anklagemyndigheden, har ingen bemærkninger.

Med venlig hilsen

Mathias Hvid Dalgaard Jakobsen
Formand HK Politiet og Anklagemyndigheden

Arbejde (+45) 24 99 16 32
Privat (+45) 42 44 25 60
Mail: MJA029@politi.dk

Fra: Justitsministeriet <jm@jm.dk>
Sendt: 9. februar 2024 11:57
Emne: Høring over udkast til forslag til lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven og forskellige andre love (Gennemførelse af dele af Bandepakke IV) J.nr - 2023-05184

Se venligst vedhæftede filer

Med venlig hilsen

JUSTITSMINISTERIET
Kontoret for Organiseret Kriminalitet
Slotsholmsgade 10
1216 København K
Tlf.: 7226 8400
www.justitsministeriet.dk

jm@jm.dk

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K
Sendt pr. mail til jm@jm.dk og kfokr@jm.dk

WILDERS PLADS 8K
1403 KØBENHAVN K
TELEFON 3269 8888
MIKL@HUMANRIGHTS.DK
MENNESKERET.DK

DOK. NR. 24/00462-2

8. MARTS 2024

HØRINGSSVAR OVER LOVUDKAST OM ÆNDRING AF STRAFFELOVEN, RETSPLEJELOVEN OG FORSKELLIGE ANDRE LOVE (DELE AF BANDEPAKKE IV)

Justitsministeriet har ved e-mail af 9. februar 2024 anmodet om Institut for Menneskerettigheders eventuelle bemærkninger til Lovudkast om ændring af straffeloven, retsplejeloven og forskellige andre love (Gennemførelse af dele af Bandepakke IV)

Instituttets bemærkninger retter sig imod de dele af lovudkastet, der handler om opholds-, kontakt- og rejseforbud.

Instituttet indleder med at sammenfatte de væsentligste bemærkninger.

SAMMENFATNING

Domstolsprøvelse af forbuddene ved løsladelse

Domstolene kan i medfør af de foreslåede regler give dømte bandemedlemmer og visse andre personer kontakt-, opholds- eller rejseforbud i en årrække. Den dømte kan tidligst 3 år efter løsladelse kræve forbuddet indbragt for domstolene til fornyet prøvelse.

Den pågældendes personlige forhold og kriminalitetsbilledet kan løbende ændre sig. Hertil kommer, at deltagelse i exit-programmer og resocialiseringsforløb er et vigtigt element i afsoningen af straf. Der vil derfor kunne foreligge en ny situation ved løsladelsen, navnlig hvis der har været tale om en langvarig afsoning, som betyder, at proportionalitetsvurderingen må revurderes på løsladelsestidspunktet.

- Institut for Menneskerettigheder anbefaler, at opholds-, kontakt- og rejseforbud efter endt afsoning kan indbringes for retten til fornyet prøvelse. Anklagemyndigheden skal herefter periodisk eller efter anmodning vurdere, om forbuddets skal opretholdes med henblik på at få spørgsmålet prøvet ved retten.

Politiets tilsyn med kontaktforbuddet

Politiet kan i medfør af det foreslåede tilsyn med kontaktforbuddet foretage intensive indgreb i borgerens hjem uden at skulle indhente en retskendelse og uden, at der er fastsat et mistankekrav. Samtidig har tilsynet en nær forbindelse til straffeprocessuelle indgreb og medfører en risiko for at sætte grundlæggende krav til mistankegrundlag og efterforskningskvalitet ud af kraft. På den baggrund gælder der efter instituttets opfattelse skærpede krav til både den materielle hjemmel og til de processuelle retsgarantier.

- Institut for Menneskerettigheder anbefaler, at der i politiets varetagelse af tilsynsopgaven med det foreslåede kontaktforbud indsættes et kvalificeret mistankekrav med den virkning, at der vil være et krav om forudgående eller efterfølgende retskendelse.

OPHOLDSFORBUD, KONTAKTFORBUD OG REJSEFORBUD

Med lovudkastet foreslås det, at domstolene kan give dømte bandemedlemmer et forbud mod at kontakte personer fra samme gruppering (kontaktforbud). Det foreslås samtidig at udvide og justere det eksisterende opholdsforbud for dømte bandemedlemmer, som blev indført i 2017 (lovudkastets almindelige bemærkninger, afsnit 3.2.1.3).

Med lovudkast foreslås det også, at domstolene kan give et rejseforbud til dømte bandemedlemmer og til personer, der dømmes for grov våben-, doping eller narkotikakriminalitet (lovudkastets almindelige bemærkninger, afsnit 3.6.1.3).

Instituttet fokuserer i dette høringssvar på to aspekter ved de foreslåede forbud, som i særlig grad kan være menneskeretligt problematiske. Det drejer sig om fornyet domstolsprøvelse af forbuddene efter løsladelse og politiets tilsyn med kontaktforbuddet.

Instituttet henviser i øvrigt til tidligere høringssvar, hvor instituttet har haft en række kritiske bemærkninger til det opholdsforbud, der blev indført i 2017, og til lignende kontaktforbud, som er blevet indført over for dømte seksualforbrydere i 2019 og terrordømte i 2020.¹

¹ Institut for Menneskerettigheder, høringssvar vedr. initiativer mod rocker- og bandekriminalitet mv., 7. september 2017, tilgængelig her, <https://menneskeret.dk/hoeringssvar/initiativer-rocker-bandekriminalitet-mv>, høringssvar vedr. forbud til dømte seksualforbrydere, 11. februar 2019, tilgængelig her, <https://menneskeret.dk/hoeringssvar/lovudkast-forbud-doemte-seksualforbrydere>, høringssvar vedr. initiativer mod fremmedkrigere

DOMSTOLSPRØVELSE AF FORBUDDENE VED LØSLADELSE

Det fremgår af lovudkastet, at domstolene på tidspunktet, hvor en person dømmes for overtrædelse af en række bestemmelser i straffeloven, kan idømme en person opholds-, kontakt- eller rejseforbud. Opholds- og kontaktforbud gælder i 1 til 10 år fra løsladelse, mens rejseforbuddet gælder i 1 til 5 år fra løsladelse. Det fremgår endvidere af lovudkastet, at den dømte tidligst 3 år efter endt afsoning eller udskrivning kan kræve, at forbuddenes opretholdelse indbringes for domstolen til fornyet prøvelse (lovudkastets almindelige bemærkninger, afsnit 3.2.1.3 og 3.6.1.3).

Opholds-, kontakt- og rejseforbud udgør et løbende indgreb i den dømtes ret til privatliv og bevægelsesfrihed og kan udgøre et indgreb i den dømtes ret til familieliv efter artikel 8 i den Europæiske Menneskerettighedskonvention og artikel 2 i 4. tillægsprotokol til konventionen.

Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol har understreget, at løbende indgreb i rettigheder skal undergives en regelmæssig fornyet vurdering af, om indgrebet fortsat er retfærdiggjort, og at denne vurdering normalt bør foretages ved domstolene – i al fald som sidste instans – fordi domstolene er den bedste garant for uafhængighed, upartiskhed og at procedurerne overholder loven. Myndighederne har en forpligtelse til at sikre, at de grunde, som retfærdiggør et indgreb, skal foreligge på det tidspunkt, hvor myndighederne iværksætter et indgreb over for borgeren og igennem den periode, indgrebet foretages.²

Den dømtes personlige forhold og kriminalitetsbilledet kan løbende ændre sig. Hertil kommer, at deltagelse i exit-programmer og resocialiseringsforløb er et vigtigt element i afsoningen af straf.³ Der vil derfor kunne foreligge en ny situation ved løsladelsen, navnlig hvis der har været tale om en langvarig afsoning, som domstolene selvsagt ikke har mulighed for at tage højde for på domstidspunktet og som betyder,

og andre terrordømte, 18. februar 2020, tilgængelig her, <https://menneskeret.dk/hoeringssvar/initiativer-fremmedkrigere-andre-terrordømte>.

² Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, Gochev mod Bulgarien, sagsnummer 34383/03, dom af 26. november 2009, præmis 50, og Battista mod Italien, sagsnummer 43978/09, dom af 2. december 2014, præmis 41-49.

³ Se bl.a. Ministerkomitéens anbefaling Rec(2006)2 om de Europæiske fængselsregler.

at proportionalitetsvurderingen må revurderes på løsladelsestidspunktet.

- Institut for Menneskerettigheder anbefaler, at opholds-, kontakt- og rejseforbud efter endt afsoning kan indbringes for retten til fornyet prøvelse. Anklagemyndigheden skal herefter periodisk eller efter anmodning vurdere, om forbuddets skal opretholdes med henblik på at få spørgsmålet prøvet ved retten.

POLITIETS TILSYN MED KONTAKTFORBUDDET

Det foreslås i lovudkastet, at politiet skal føre tilsyn med pålagte kontaktforbud, og at politiet ikke er bundet af noget mistanke- eller indikationskrav forud for, at politiet må tiltvinge sig adgang til den dømtes hjem, computer, telefon og dokumenter for at kontrollere, at den dømte overholder kontaktforbuddet. Der kræves heller ikke forudgående eller efterfølgende retskendelse. Overtrædelse af kontaktforbuddet skal kunne straffes med fængsel indtil to år (lovudkastets almindelige bemærkninger, afsnit 3.2.1.3).

Adgang til en persons hjem, computer, telefon og dokumenter udgør et indgreb i retten til privatliv, hjem og korrespondance efter artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention. Konvention stiller en række kvalitative krav til lovgivning, som giver myndighederne adgang til en persons hjem eller genstande som led i et tilsyn. Lovgivningen skal være klar og præcis og indeholde garantier mod misbrug og vilkårlighed.⁴ Jo mere intensivt indgrebet er, desto større krav stilles der til lovgivningen.

Det private hjem er kerneområdet for beskyttelsen i artikel 8 og indgreb heri kræver en tungtvejende begrundelse, da hjemmet er essentielt for en persons retssikkerhed og velfærd.⁵ Samtidig tillægges domstolsprøvelse af indgrebet stor betydning ved den menneskeretlige vurdering. Det gælder særligt ved lovgivning, der indeholder en bred og uklar bemyndigelse til at foretage en husundersøgelse.⁶

⁴ Jon Fridrik Kjølbro, Den Europæiske Menneskerettighedskonvention for praktikere, 6. udgave, side 978-979.

⁵ Jens Elo Rytter, Individets grundlæggende rettigheder, 5. udgave, 2024, side 236.

⁶ Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, Funke mod Frankrig, sagsnummer 10828/84, dom af 25. februar 1993, Cremieux mod Frankrig, sagsnummer 11471/85, dom af 25. februar 1993, og Mialhe mod Frankrig, sagsnummer 12661/87, dom af 25. februar 1993.

Adgang til en persons hjem, computer og telefon udgør også et indgreb i grundlovens § 72. Bestemmelsen stiller skærpede krav til lovgivningen, når kravet en retskendelse er fraveget.⁷

Hvis politiet under tilsynet får mistanke om, at borgeren har overtrådt kontaktforbuddet eller begået noget andet strafbart, så er det i stedet de straffeprocessuelle regler, som finder anvendelse. Her gælder der foruden et krav om en mistanke også et krav om, at politiet skal indhente en retskendelse og grænser for, hvilke genstande, der må undersøges og bruges som bevis.

Når det i lovudkastet hverken foreslås at indføre et mistankekrav eller krav om retskendelse, lægges der op til at give personer med et kontaktforbud en markant dårligere retssikkerhedsmæssig beskyttelse end personer, der er mistænkt for at have begået en forbrydelse.

Samtidig er der ikke noget skarpt skel mellem undersøgelser i og uden for strafferetsplejen, fordi gennemførelsen af et tilsyn, hvor der ikke gælder et mistankekrav, kan føre til opdagelse af en forbrydelse, der kan strafforfølges.

Det foreslåede tilsyn er efter instituttets vurdering så nært forbundet med opklaringen af nye forbrydelser, at der er risiko for, at politiet udfører kriminalitetsopklarende arbejde med en forvaltningsretlig hjemmel. Det vil udvande formålet med retssikkerhedslovens § 9, stk. 1, hvorefter myndighedernes adgang til at foretage tvangsindgreb efter retssikkerhedsloven ophører, når der er en rimelig mistanke om, at der er begået en strafbar handling.

Samtidig øger politiets tilsyn risikoen for, at politiet i forbindelse med tilsynet tilfældigt finder oplysninger om strafbare forhold, som ikke vedrører overtrædelse af kontaktforbuddet, og som ikke i sig selv kunne begrunde et tvangsindgreb. Sådanne tilfældighedsfund må politiet anvende som led i efterforskningen af den lovovertrædelse, som de tilfældigt fundne oplysninger vedrører.⁸

Tilfældighedsfund må dog som udgangspunktet ikke anvendes som bevis i retten, hvis oplysningerne ikke har dannet og ikke i sig selv kunne begrunde indgrebet.⁹ Retten kan under bestemte, nærmere

⁷ Jens Peter Christensen m.fl., Grundloven med kommentarer, 1. udgave, 2015, side 445.

⁸ Retsplejelovens § 789, stk. 1, og § 800, stk. 1.

⁹ Retsplejelovens § 789, stk. 2, og § 800, stk. 1.

opregnede, betingelser tillade, at de pågældende oplysninger alligevel anvendes som bevis.¹⁰

Kontaktforbuddet risikerer således at sætte grundlæggende krav til mistankegrundlag og efterforskningskvalitet ud af kraft. Risikoen går nærmere på, at de tvangsindgreb, som er tilladt at anvende i forbindelse med kontroltilsyn, vil blive brugt som påskud til at efterforske lovovertrædelser, som ikke kan danne grundlag for en husundersøgelse eller undersøgelse af computer, telefon m.v. Det er på den baggrund særligt problematisk, at der i lovudkastet lægges op til at indføre et tilsyn, hvor der ikke gælder et krav om retskendelse, og hvor der ikke er noget mistankekrav.

- Institut for Menneskerettigheder anbefaler, at der i politiets varetagelse af tilsynsopgaven med det foreslåede kontaktforbud indsættes et kvalificeret mistankekrav med den virkning, at der vil være et krav om forudgående eller efterfølgende retskendelse.

Med venlig hilsen

Mikkel Lindberg Laursen

CHEFKONSULENT

¹⁰ Retsplejelovens § 789, stk. 3 og 4, og § 800, stk. 2 og 3.

Høringssvar til lovforslag om ændring af straffeloven, retsplejeloven og forskellige andre love (Gennemførelse af dele af Bandepakke IV)

Justitsministeriet har den 9. februar 2024 udsendt ovenstående udkast til lovforslag i høring. Justitia takker for muligheden for at afgive høringssvar og har følgende bemærkninger.

Flere tiltag i lovforslaget har karakter af det som Justitia har betegnet, som "strafferetligt vildskud", og som Justitia tidligere har udtalt sig kritisk om i en rapport.¹ Rapporten beskriver, hvordan vi i de senere år har vedtaget et betydeligt antal love, som giver nye og anderledes muligheder for at pålægge dømte personer andre følger af strafbare forhold end almindelig straf (fængsel og bøde), end vi tidligere har set, og som kan have stor betydning for den dømte efter, at den almindelige straf er udstået. Tiltag af denne karakter kan have en række problematiske effekter, som uddybes i rapporten. Grundlæggende anbefaler Justitia i relation hertil, at man er yderst tilbageholdende med at indføre sanktioner, som ligger udover det, som vi normalt betegner som straf, da det bl.a. kan have en række konsekvenser, som kan være meget vanskelige at forudsige.

Ud fra det forhold, at der er tale om et relativt omfattende lovforslag, har Justitia valgt at koncentrere sine bemærkninger om en række overordnede emner:

1. Begrænsninger i den frie bevægelighed

Begrænsninger i den frie bevægelighed for rocker- og bandemedlemmer rejser betydelige retssikkerhedsmæssige bekymringer og udfordringer. Når lovgivningen rettes mod specifikke grupper som bandemedlemmer, er det afgørende, at det sikres, at grundlæggende rettigheder og retssikkerhedsprincipper respekteres og opretholdes.

Opholdsforbud

Forslaget indeholder mulighed for at idømme et opholdsforbud, hvor det er tilknytningen til bandemiljøet på gerningstidspunktet (og ikke domstidspunktet), der er afgørende for, om der kan gives opholdsforbud. Et sådant opholdsforbud vil imidlertid kunne indebære en uproportional og unødvendig indskrænkning af den dømtes ret til at bevæge sig frit. Da der kan gå lang tid mellem gerningstidspunkt og domsafsigelse, nogle gange flere år, kan opholdsforbuddet samtidig miste sin relevans i tilfælde, hvor den pågældende i mellemtiden har forladt rocker/bande-miljøet.

Herudover kan det tilføjes, at varetægtsfængsling ved overtrædelse af opholdsforbud i førstegangstilfælde kan være uproportionalt. Det samme gælder udvidelsen af anvendelsen af opholdsforbud til også at gælde ved overtrædelse af knivloven.

Rejseforbud

Forslaget indeholder et tiltag, som skal gøre det muligt, at idømme rejseforbud til personer, der har overtrådt en række nærmere bestemte bestemmelser i straffeloven. Det er efter Justitias opfattelse et indgreb som går langt videre end den konkrete sag. At forbyde mennesker, der har afsonet deres straf, at rejse til andre lande, er et voldsomt indgreb i fundamentale rettigheder til at bevæge sig frit

¹ Justitia. Strafferetligt vildskud – Andre følger af strafbare handlinger end straf. 19. juli 2023. Tilgængelig [her](#).

og den personlige frihed. Retten til fri bevægelighed er beskyttet af artikel 12 i FN's International Covenant on Civil and Political Rights (ICCPR), som bestemmer, at enhver begrænsning af denne ret skal være nødvendig, proportionel og i overensstemmelse med loven. Desuden er der risiko for, at retten til familieliv, som er sikret i artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, kan blive kompromitteret, da det kan blive svært at opretholde familiemæssige forbindelser til familiemedlemmer, som bor i andre lande.

Justitia finder derfor, at forslaget går langt udover, hvad der kan anses som nødvendigt og vil i mange sager kunne anses som uproportionalt.

Forbud mod kontakt med andre bandemedlemmer

Tiltaget om at forbyde dømte bandekriminelle at kontakte hinanden efter afsoning af straf er meget vidtgående og må betragtes som en form for ekstra straf, der i praksis vil opleves som meget indskrænkende i forhold til den personlige frihed. Forslaget indeholder endda en meget stor personkreds, som omfatter kontakt med *alle* personer, der har tilknytning til samme gruppe af personer, som den dømte på gerningstidspunktet havde tilknytning til. Det omfatter også personer, som efter domstidspunktet bliver tilknyttet den pågældende gruppe, hvilket udgør en meget vidtgående indskrænkning i den dømtes frihed. Kontaktforbuddet omfatter enhver kontakt med de omfattede personer, som også omfatter kontakt om andre ting end kriminalitet mv. Justitia anser det for at være særligt indgribende, når personer, som har afsonet deres straf og ikke ønsker at fortsætte en kriminel løbebane, afskæres fra kontakt til sociale relationer.

At overtrædelse som udgangspunkt skal medføre fængselsstraf anses også for at være uproportionalt.

Det er på denne baggrund Justitias vurdering, at indførelse af kontaktforbud er et meget indgribende redskab, som på ingen måde kan stå på mål med tiltagets formål.

2. Fratagelse af ydelser

Ifølge forslaget skal dømte med tilknytning til rocker- og bandemiljøet kunne fratages børne- og ungedydelser. Indgreb i den dømte persons økonomiske forhold kan medføre eftervirkninger, der kan have betydelige konsekvenser, også efter den almindelige straf er udstået. Dette er problematisk, da det ikke kun påvirker den dømte, men også dennes børn og partner, som risikerer at blive hjemløse og stå uden midler til basale fornødenheder.

Det er et grundlæggende princip i dansk ret, at man ikke hæfter for andre handlinger end sine egne. En dom for et strafbart forhold bør derfor heller ikke kunne få retsfølger for andre end den, som forbrydelsen kan tilregnes. Forslaget må derfor efter Justitias vurdering anses for uproportionalt og unødvendigt.

3. Uproportionalt straffniveau

Med udvidelse af den såkaldte "bandebestemmelse" i straffelovens § 81 a, som gør det muligt at hæve straffen med indtil det dobbelte for visse lovovertrædelser begået som led i en banderelateret konflikt, herunder brug af kniv i konfliktsituationer og for visse former for banderelateret økonomisk

kriminalitet, risikerer man at indføre et uproportionalt straffeniveau for den dømte. Det gør sig særligt gældende, når man tager de nye tiltag om opholds- og kontaktforbud i betragtning.

Lovforslaget vil gøre det muligt at varetægtsfængsle personer for overtrædelse af opholdsforbud i førstegangstilfælde, så det sikres, at de "hurtigere fjernes fra gaden". Det må efter Justitias vurdering anses for at være et uproportionalt og indgribende tiltag, som kan have store konsekvenser for den sigtede.

4. Indgreb i privatlivets fred

Tilsyn med kontaktforbud

Forslaget indeholder regler om indførelse af et nyt tilsyn med den dømtes overholdelse af kontaktforbud. Politiet skal kunne gennemføre tilsynet ved undersøgelse af den dømtes bolig uden retskendelse, ligesom politiet uden retskendelse skal kunne foretage undersøgelser af breve og andre papirer samt andre genstande, som den dømte råder over, og om nødvendigt medtage disse med henblik på undersøgelse af deres indhold. Det fremgår også, at tilsynets undersøgelser, hvor der ikke er en konkret mistanke, ikke vil blive anset som et straffeprocessuelt indgreb, og dermed ikke underlagt retsplejelovens krav om retskendelse og mulighed for erstatning ved uberettiget indgreb. Dog vil den dømte, hvis der er konkret mistanke, være underlagt retsplejelovens regler om straffeprocessuelle indgreb.

Forslaget skaber dermed en ubalance i retssikkerheden, hvor den dømte, der mistænkes for at have brudt kontaktforbuddet, vil være bedre beskyttet end den person, der er blevet dømt, men hvor der ikke foreligger mistanke.

Tilsynet indebærer et væsentligt indgreb i den dømtes ret til respekt for sit privatliv, hjem og korrespondance, jf. Den Europæiske Menneskerettighedskonvention artikel 8. Denne ret er ikke absolut, men når der foretages indgreb, skal der ifølge konventionen foreligge tilstrækkelig klar og præcis lovhjemmel, ligesom indgrebet skal forfølge et legitimt formål og være nødvendigt, herunder proportionalt.

Ved vurderingen af, om indgreb som ransagning og beslaglæggelse er nødvendige, ser Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol på, om grundene for indgrebet er relevante og tilstrækkelige, og om det er proportionalt i forhold til det legitime formål.² For så vidt angår spørgsmål om proportionalitet i forhold til det legitime formål lægger Domstolen vægt på, om de nationale regler indeholder tilstrækkelige og effektive garantier mod misbrug.³ Dette gælder både, når indgrebet foretages inden og uden for strafferetsplejen.⁴ Generelt er der ikke krav om retskendelse, men Domstolen anser det for at være en væsentlig og central retssikkerhedsgaranti,

² Se eksempelvis Berhn Larsen Holding A/S m.fl. mod Norge, dom af 14. marts 2013, pr. 158.

³ Berhn Larsen Holding A/S m.fl. mod Norge, dom af 14. marts 2013, pr. 172, "Den Europæiske Menneskerettighedskonvention art. 1-9" kommenteret af Peer Lorenzen m.fl. (2011) 3. udgave, s. 752 og "Den Europæiske Menneskerettighedskonvention for Praktikere" af Jon Fridrik Kjølbro (2017) 4. udgave, s. 874.

⁴ Iliya Stefanov mod Bulgarien, dom af 22. maj 2008, pr. 37-38, Robathin mod Østrig, dom af 3. juli 2012, pr. 44, Berhn Larsen Holding A/S m.fl. mod Norge, dom af 14. marts 2013, pr. 172.

og hvis der ikke gælder et krav herom, vil muligheden for indgreb skulle være reguleret i faste retlige rammer, og der vil skulle være klare begrænsninger i myndighedernes beføjelser.⁵

Efter Justitias opfattelse kan der stilles spørgsmålstejn ved, om de med tilsynet forbundne indgreb i alle tilfælde vil kunne anses for proportionale. Eksempelvis vil jævnligt uanmeldte tilsynsbesøg på vilkårlige tidspunkt, og hvor der ikke er konkret mistanke, kunne anses for uproportionale indgreb i den dømtes ret til privatliv.

På den baggrund er det Justitias vurdering, at der vil være sager, hvor tilsynsbesøg vil kunne anses for uproportionale i den dømtes ret til privatliv.

Konfiskation af formuegoder hos tætte relationer til den dømte

Med forslaget foreslås det at udvide personkredsen, der kan foretages konfiskation af aktiver hos, til også at omfatte personer, som den skyldige har en "særlig tæt relation til" efter en konkret vurdering. Dette omfatter ifølge forslaget den dømtes ægtefælle og samlever, men også en kæreste, uanset at de ikke bor sammen, hvis de efter en konkret vurdering har en særlig tæt relation. Der kan også ske konfiskation af aktiver hos den pågældendes børn, forældre eller søskende, hvis de efter en konkret vurdering har en særlig tæt relation.

Justitia finder, at forslaget er uproportionalt og unødvendigt samt udgør et indgreb hos borgere, som blot har en særlig tæt relation til den sigtede, hvilket ikke i sig selv er et kriminelt forhold.

Øget overvågning

I forslaget angives det, at afstandskravet i adgangen til TV-overvågning skal udvides. Med udvidelsen af afstandskravet fra 30 meter til 100 meter bevæger områder, som kan overvåges, sig ud i en langt større skala, hvilket betyder, at flere tilfældige personer i langt højere grad kan blive udsat for vilkårlig overvågning på private og offentlige områder. Justitia vurderer ikke, at en udvidelse udgør et egnet og effektivt middel til at opnå det ønskede formål, samt at indgrebet i borgeres frihedsrettigheder står i et rimeligt forhold til de opnåelige resultater med tiltaget. Justitia anser derfor forslaget for at være uproportionalt og unødvendigt.

Det bemærkes desuden, at i forbindelse med den seneste ændring af TV-overvågningsloven i 2020 fremgik det af en betænkning, at justitsministeren ville udarbejde en evaluering af lovforslagets regler om øget overvågning senest fire år efter, at loven trådte i kraft.⁶ Justitia bekendt er en sådan evaluering endnu ikke blevet foretaget. Justitia anbefaler på denne baggrund, at Justitsministeriets arbejde med en ændring af TV-overvågningsloven, som sigter mod at øge privates muligheder for at overvåge, som minimum bør afvente Justitsministeriets egen undersøgelse.

Afsluttende bemærkninger

Justitia anerkender formålet med at forebygge øget bandekriminalitet, men skal samtidig påpege, at rocker- og bandemedlemmer er borgere i Danmark og derfor bør have samme rettigheder på lige

⁵ "Den Europæiske Menneskerettighedskonvention for Praktikere" af Jon Fridrik Kjølbro (2017) 4. udgave, s. 869

⁶ Betænkning nr. 102 over forslag til lov om ændring af lov om tv-overvågning afgivet af Retsudvalget den 19. maj 2020

fod med alle andre borgere. Dette indebærer blandt andet en sikring af, at de "hårde værktøjer," som regeringen ønsker at indføre, skal underkastes de samme afvejninger og proportionalitetsvurderinger som i andre tilfælde, hvor regeringen ønsker at regulere forhold, der griber ind i almindelige borgeres frihed.

Anbefalinger

Justitia anbefaler, at forslaget om dobbeltstraf, opholdsforbud, rejseforbud, kontaktforbud (og tilsyn med kontaktforbud), fratagelse af sociale ydelser og konfiskation af aktiver hos særligt tætte relationer udgår, da de er uproportionale, unødvendige og på kant med menneskerettighederne. Herudover anbefaler Justitia, at øget overvågning skal vurderes med hensyn til deres reelle effekt og indvirkning på privatlivets fred.

KL's bemærkninger til lovforslag - Bandepakke IV

KL har modtaget høring over udkast til forslag til lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven og forskellige andre love (gennemførelse af dele af Bandepakke IV) fra Justitsministeriet. Ministeriet udbeder sig KL's bemærkninger senest den 8. marts 2024.

Grundet den korte tidsfrist har det ikke været muligt at få KL's høringsvar politisk godkendt, hvorfor der tages forbehold for eventuelle politiske bemærkninger. Derudover gør KL opmærksom på, at lovforslaget har nogle økonomiske og administrative konsekvenser for kommunerne, hvorfor KL forventer at lovforslaget DUT forhandles.

Nedenfor KL's bemærkninger til lovforslaget.

Etablering af en retlig ramme med henblik på at sikre øget informationsdeling i SSP-samarbejde (§2, nr. 2)

I den politiske aftale om Bandepakke IV, er aftalepartierne enige om et fokuseret SSP-samarbejde med henblik på at afskærme brødre til bandedlemmer i bandemiljøet.

Det fremgår af forslaget, at politiet, som led i SSP-samarbejdet, skal kunne videregive oplysninger til kommunale myndigheder om enkeltpersoners tilknytning til bandemiljøer, herunder oplysninger om, at et familiemedlem er dømt efter straffeloven.

Det tydeliggøres i forslaget, at medarbejdere, der som led i SSP-samarbejdet bliver bekendt med sådanne oplysninger, har tavshedspligt for at sikre, at denne type oplysninger skal behandles med en særlig følsomhed i kommunerne.

Delingen af oplysninger i SSP-samarbejdet skal fortsat ske efter en konkret og individuel vurdering, herunder karakteren af bekymringen, hvorvidt barnet eller den unge allerede er kendt for at være i risiko for rekruttering til bandemiljøet, samt hensynet til igangværende efterforskninger eller fortrolige oplysninger hos politiet.

KL's bemærkninger

KL mener, som udgangspunkt ikke, at politiet skal kunne videregive oplysninger til kommunale myndigheder om enkeltpersoners tilknytning til bandemiljøer, herunder oplysninger om, at et familiemedlem er dømt efter straffeloven. Det er alvorlige oplysninger, som kan være problematiske for medarbejderne at have kendskab til af hensyn til deres sikkerhed.

Muligheden for at dele den type af personfølsom information med det formål at identificere en potentiel risiko for søskende, skal være meget tydeligt formuleret, så det fremgår, at der er tale om deling som led i den offentlige

Dato: 29. februar 2024

Sags ID: SAG-2014-06118

Dok. ID: 3429783

E-mail: RAF@kl.dk

Direkte: 3370 3486

Weidekampsgade 10

Postboks 3370

2300 København S

www.kl.dk

Side 1 af 4

myndighedsudøvelse. Det er i den forbindelse vigtigt, at det fremgår tydeligt at videregivelsen har kriminalpræventivt formål.

KL ønsker desuden at påpege at der vil være behov for at anvise og inspirere til handlemuligheder og tiltag som SSP lokalt kan bringe i anvendelse. Der vil være tale om en anden type af indsatser og tiltag, som SSP lokalt vil skulle tage i brug, for at kunne imødegå en potentiel risiko for at barnet/den unge bliver en del af banderelaterede aktiviteter.

Øget fokus på banderelationer i den kommunale indsats over for børn og unge (§ 8, nr. 1)

Det fremgår af forslaget, at i kommunernes vurdering af, om der skal iværksættes en børnefaglig undersøgelse i henhold til barnets lov, skal kommunen, som noget nyt, lægge vægt på, om barnets eller den unges nære familiemedlemmer er dømt for bandekriminalitet. Det forudsættes, at det skal indgå som et væsentligt og tungtvejende element i vurderingen.

Det bør ikke være et krav, at kommunerne iværksætter en børnefaglig undersøgelse, hvis der er viden om, at nære familiemedlemmer er dømt for bandekriminalitet. Kommunerne skal fortsat tage udgangspunkt i, hvorvidt det er nødvendigt af hensyn til barnets eller den unges støttebehov. Der kan således forekomme særlige situationer, hvor det ikke vurderes nødvendigt, uanset at barnets eller den unges nære familiemedlemmer er dømt for bandekriminalitet.

Det fremgår af bemærkningerne til forslaget, at hvis en af barnets eller den unges nære familiemedlemmer er dømt for bandekriminalitet, indebærer det ingen ændringer i, om kommunen skal eller kan beslutte at gennemføre en børnefaglig undersøgelse efter barnets lov.

KL's bemærkninger

KL mener ikke, at det skal indgå i vurderingen af, om der skal udarbejdes en børnefaglig undersøgelse, om der er nære familiemedlemmer, der er dømt for bandekriminalitet. Det er alvorlige oplysninger, som kan være problematiske for medarbejderne at have kendskab til af hensyn til deres sikkerhed.

Hvis man fastholder lovforslaget, har KL følgende kommentarer til forslaget:

Hvad menes med nære familiemedlemmer?

KL mener, at det skal tydeliggøres, hvad der menes med nære familiemedlemmer? Er det kun forældre og søskende? Er det også om en storebror, der er flyttet hjemme fra for 5 år siden? Kan det være en fætter, farbror, onkel eller andre familiemedlemmer? Gælder det fx også i de sager, hvor en storebror eller far/stedfar har fået en dom for mere end 10 år siden? Eller er der en "forældelsesfrist"?

Hvad menes med væsentligt og tungtvejende element?

KL mener det er uklart, hvad der menes med, at hvis en i barnets eller den unges nære familiemedlemmer er dømt for bandekriminalitet, skal det indgå som et væsentligt og tungtvejende element i vurderingen af, om der skal udarbejdes en børnefaglig undersøgelse.

Dato: 29. februar 2024

Sags ID: SAG-2014-06118
Dok. ID: 3429783

E-mail: RAF@kl.dk
Direkte: 3370 3486

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

www.kl.dk
Side 2 af 4

KL mener, at der er vigtigt at få beskrevet eksempler på, hvad der menes med væsentligt og tungtvejende element i vurderingen. Og eksempler på, hvor det ikke er nødvendigt at udarbejde en børnefaglig undersøgelse, selvom en i barnets eller den unges nære familiemedlemmer er dømt for bandekriminalitet.

Har kommunen eller politiet ansvaret for indhentning af oplysninger om nære familiemedlemmer, der er dømt for bandekriminalitet?

Det fremgår ikke af lovforslaget, hvordan kommunen får oplysninger om, at et nært familiemedlem er dømt for bandekriminalitet. Er det kommunen, der skal indhente oplysninger hos politiet? Hvis ja, i hvilke sager er kommunen forpligtet til dette? Og hvordan indhentes oplysningerne? Hvis det er politiet, der er forpligtet til at informere kommunen, hvad er da afgørende for, at politiet informerer kommunen? Hvordan ved politiet, at det er relevant viden for kommunen? Og hvordan informerer politiet kommunen?

Medarbejdernes sikkerhed

KL mener, at det er vigtigt, at man er opmærksom på de kommunale medarbejders sikkerhed, hvis de får oplysninger om, at nære familiemedlemmer er dømt for bandekriminalitet, og, at denne viden indgår i vurderingen af, om der skal iværksættes en børnefaglig undersøgelse.

Økonomiske konsekvenser

I lovforslaget står, at hvis en af barnets eller den unges nære familiemedlemmer er dømt for bandekriminalitet, indebærer det ingen ændringer i, om kommunen skal eller kan beslutte at gennemføre en børnefaglig undersøgelse efter barnets lov.

KL mener, at der vil være sager, hvor kommunen, på baggrund af viden om, at en af barnets eller den unges nære familiemedlemmer er dømt for bandekriminalitet, vurderer der skal udarbejdes en børnefaglig undersøgelse. Det kan være sager, hvor kommunen i dag udarbejder en afdækning af barnets forhold.

Med lovforslaget forventes derfor, at der skal udarbejdes flere børnefaglige undersøgelser, Det vil øge udgifterne på området.

3.1.2. Videregivelse af fortrolige oplysninger om personer over 18 år til forældre og andre med lignende tætte relationer

Det fremgår af lovforslaget, at politiet kan videregive fortrolige oplysninger vedrørende personer, der er fyldt 18 år, til forældre eller andre, herunder familiemedlemmer, der har lignende tætte relationer til den pågældende person, hvis videregivelsen må anses for nødvendig som led i en kriminalitetsforebyggende indsats over for personen.

Der gælder ikke nærmere formkrav til politiets videregivelse af oplysninger. Politiet kan således vælge den måde, der efter politiets opfattelse vil være mest effektiv i forhold til formålet med videregivelse af oplysningerne. Adgangen til at videregive oplysninger omfatter fortrolige oplysninger om den

Dato: 29. februar 2024

Sags ID: SAG-2014-06118
Dok. ID: 3429783

E-mail: RAF@kl.dk
Direkte: 3370 3486

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

www.kl.dk
Side 3 af 4

pågældende. Det kan f.eks. være oplysninger vedrørende den unges stofmisbrug eller væsentlige sociale problemer. Det kan også – og i praksis formentlig navnlig – omfatte oplysninger om strafbare forhold, herunder om den unges kriminelle adfærd eller tilknytning til kriminelle grupperinger.

KL's bemærkninger

Der er tale om personer der er over 18 år, hvilket begrænser kommunernes handlemuligheder. Det er KL's opfattelse, at hvis kommunen skal kunne dele oplysninger med andre fx forældre eller familiemedlemmer til personer over 18 år så vil dette som hovedregel kræve et samtykke fra personen. Det er KL's opfattelse at deling af personfølsomdata om en person med det formål at identificere risici for søskende, grundlæggende er problematisk i fht. GDPR. Formuleringen i lovændringen skal tydeligt hjemle at deling af den type af information er underlagt betegnelsen almindelig myndighedsudøvelse. Vigtigt at det fremgår tydeligt at videregivelsen har kriminalpræventivt formål og ikke "blot" generel forebyggelse af mistrivsel.

Hvis kommunen skal have mulighed for at dele disse oplysninger, er der derudover behov for en klar afgrænsning af, hvad der menes med familiemedlemmer der har tætte relationer til den pågældende person.

Derudover er det, efter KL's opfattelse, begrænset hvad de kommunale medarbejdere kan benytte oplysningen til. Hvis oplysningerne skal benyttes aktivt, forudsætter det, at der kan iværksættes en socialfaglig indsats overfor den pågældende person. Dette er i høj grad afhængig af og forudsætter samarbejde fra personen. Meget tyder derfor på, at kommunens handlemuligheder begrænser sig et øget fokus på gadeplan og via SSP.

Med venlig hilsen

Janet Samuel, kontorchef

Dato: 29. februar 2024

Sags ID: SAG-2014-06118
Dok. ID: 3429783

E-mail: RAF@kl.dk
Direkte: 3370 3486

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

www.kl.dk
Side 4 af 4

Justitsministeriet
Holmens Kanal 22
1060 København K

Sendt pr. mail til jm@jm.dk kfokr@jm.dk

KL's bemærkninger til forslag til ændring af lov om straffeloven, retsplejeloven og forskellige andre love

Justitsministeriet har anmodet KL om eventuelle bemærkninger til udkast til ændring af lov om straffeloven, retsplejeloven og forskellige andre love.

Forslaget indeholder regler om udbetaling af børne- og ungeydelse til ydelsesmodtagere, der ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter indenfor straffeloven.

Det har ikke været muligt at få KL's høringssvar politisk behandlet inden fristen. KL fremsender derfor et foreløbigt høringssvar og vil fremsende eventuelle yderligere bemærkninger, når sagen har været politisk behandlet.

KL tager forbehold for de økonomiske konsekvenser af udkastet til bekendtgørelse i henhold til DUT-princippet.

KL har ingen bemærkninger til udkast til lovforslaget.

Dato: 14. februar 2024

Sags ID: SAG-2024-00765
Dok. ID: 3422271

E-mail: HGH@kl.dk
Direkte: 3370 3249

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

www.kl.dk
Side 1 af 1

Med venlig hilsen

Janet Samuel

Justitsministeriet

jm@jm.dk og kfokr@jm.dk

Formand: Kåre Pihlmann

Nørregade 13, baghuset, 2. sal

1165 København K

53 53 00 01

kp@forsvarsadvokat.dk

Sekretariat: Peter Trudsø

Farvergade 27 D, 1. sal

1463 København K

28 13 64 95

pt@strafferetsadvokaten.dk

www.lffa.dk

8. marts 2024

Sagsnr. 2023-05184, Høring over udkast til forslag til lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven og forskellige andre love (Gennemførelse af dele af Bandepakke IV)

Justitsministeriet har den 7. februar 2024 sendt udkast til forslag til lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven og forskellige andre love (Gennemførelse af dele af Bandepakke IV) i høring.

Høringen har været drøftet i bestyrelsen i Landsforeningen af Forsvarsadvokater (LFFA).

LFFA's bestyrelse har særligt hæftet sig ved punkt 3.5.1 (lovforslagets side 135 - 148), der handler om ophævelse af forbuddet mod at bruge civile agenter.

Det kan indledningsvist bemærkes, at de betænkeligheder, som Justitsministeriets strafferetsplejeudvalg har redegjort for i betænkning nr. 1023/1984, side 177 ff. (omtalt i lovforslagets side 141 ff) fortsat er til stede på samme måde i dag som for 40 år siden.

Det er ganske vidtgående at ophæve forbuddet mod at bruge civile agenter. For at forstå betænkelighederne ved et sådan lovforslag kræves dyb indsigt i alle problemstillinger, der knytter sig til civile agenter.

LFFA finder, at det ikke er forsvarligt på det foreliggende grundlag at behandle forslaget om ophævelse af forbuddet mod at bruge civile agenter.

LFFA henleder særligt opmærksomheden på to forhold, som medlemmerne af Folketinget nærmere bør orienteres om og derefter få lejlighed til at forholde sig til:

Hvem er de civile agenter?

På lovforslagets side 147 fremgår: *"Der vil dog i vurderingen skulle tages højde for, at personer, der skal kunne anvendes som civile agenter i kriminelle miljøer, ofte vil være en del af dette miljø og derfor ofte vil være involveret i kriminelle aktiviteter i et eller andet omfang."*

Det er vigtigt at understrege, at de personer, som politiet kan have interesse i at anvende som civile agenter, ofte vil være personer, som gennem lang tid har været dybt involveret i alvorlig og organiseret kriminalitet og fortsat er en del af dette miljø.

Der er således tale om personer, som domstolene som udgangspunkt ikke har tillid til, men som nu skal indgå som et vigtigt led i bevisførelsen i en straffesag.

Hvad er de civile agents motiv?

Der er i lovforslaget ingen nærmere redegørelse for, hvilke motiver som civile agenter måtte have til at bistå politiet.

Tiltaltes forsvarer vil i praksis også have vanskeligt ved at få belyst den civile agents reelle motiv for at hjælpe politiet.

Der er ikke tale om en ”bedste-borger”, der blot vil hjælpe politiet med at opklare kriminalitet. Som nævnt ovenfor er en civil agent ofte selv dybt kriminel.

Er den civile agent drevet af spænding, fjendskab til mistænkte eller dennes gruppering, håb om at være på god fod med politiet? Der kan også være forhold omkring den civile agents personlighed, som kan have betydning. Der kan således indgå skjulte motiver og forhold hos den civile agent, hvilket kan påvirke det bevis, som ønskes indhentet ved anvendelsen af den civile agent.

Det er samlet LFFA's opfattelse, at en ophævelse af forbuddet mod at bruge civile agenter er retssikkerhedsmæssigt særdeles betænkeligt. Det anbefales at udsætte behandlingen af forslaget til et senere tidspunkt.

Med venlig hilsen

Kåre Pihlmann

Fra: [Esther Nørregård-Nielsen](#)
Til: [Justitsministeriet](#)
Cc: [Joanna Vieten](#)
Emne: RE: Høring over udkast til forslag til lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven og forskellige andre love (Gennemførelse af dele af Bandepakke IV) J.nr - 2023-05184
Dato: 6. marts 2024 10:18:22

Til rette vedkommende

Tak for denne mulighed for at kunne kommentere på dele af forslag om ændret lovgivning. Fonden har læst de dele igenne vi kan se er mest relevante for vores område, og har ikke nogle kommentarer.

Venlig hilsen

Esther Nørregård-Nielsen

Esther Nørregård-Nielsen
Oak Foundation Denmark
Phone: +45 60 62 31 31
Direct: +45 60 63 01 84

From: Justitsministeriet <jm@jm.dk>
Sent: Friday, 9 February 2024 11.57
Subject: Høring over udkast til forslag til lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven og forskellige andre love (Gennemførelse af dele af Bandepakke IV) J.nr - 2023-05184

Se venligst vedhæftede filer

Med venlig hilsen

JUSTITSMINISTERIET
Kontoret for Organiseret Kriminalitet
Slotsholmsgade 10
1216 København K
Tlf.: 7226 8400
www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Justitsministeriet

pr. mail til: jm@jm.dk og kfokr@jm.dk

Fredericia, den 6. marts 2024

Deres sagsnummer 2023-05184 vedr. Høring over udkast til forslag til lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven og forskellige andre love (Gennemførelse af dele af Bandedpakke IV)

Offerrådgivningen i Danmark bakker op om lovforslaget og har nedenstående bemærkninger.

Vedr. Bemærkninger til lovforslaget punkt 3.2.5. Tryggere møde med retssystemet for vidner og ofre

Med baggrund i EU's Offerdirektiv finder Offerrådgivningen ikke forslaget vidtgående nok.

Til det konkrete forslag burde det være muligt med de tekniske løsninger, vi har i dag, at lade vidnet afgive forklaring fra et separat lokale med video, således vidnet ikke påvirkes af at møde flere tiltalte - herunder tiltalte, som de ikke skal vidne imod.

Offerrådgivningen mener i øvrigt, at der skal ske en generel lempelse af de nuværende regler for at føre gerningsmanden ud, mens vidnet afgiver forklaring.

Offerrådgivningen finder, at man - med de tekniske muligheder der er i dag i alle retter for at kunne følge med via video fra andre lokaler - bør lempe reglen, uden at det går ud over tiltaltes retssikkerhed. Til gengæld vil det for særligt udsatte vidner være af stor betydning for deres psykiske tilstand og dermed også have indvirkning på deres vidneforklaring.

På vegne af OID's bestyrelse og venlig hilsen

Knut A. Gulbrandsen
Landsformand
Offerrådgivningen i Danmark

Offerrådgivningen

OFFER
VIDNE
PÅRØRENDE

offerraadgivning.dk

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

6. marts 2024
Dokumentnummer: 24PEBL-103635

Patienterstatningen har 9. februar 2024 modtaget høringsbrev vedrørende over udkast til forslag til lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven og forskellige andre love (Gennemførelse af dele af Bandepakke IV) J.nr - 2023-05184.

Vi har ikke bemærkninger til det fremsendte udkast.

Med venlig hilsen

Karen-Inger Bast
direktør

Fra: [Jan Hempel](#)
Til: [Justitsministeriet](#)
Cc: [Kontoret for Organiseret Kriminalitet](#)
Emne: VS: Høring over udkast til forslag til lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven og forskellige andre love (Gennemførelse af dele af Bandepakke IV) J.nr - 2023-05184
Dato: 28. februar 2024 11:10:12
Vedhæftede filer: [Høringsbrev \(generelt\).pdf](#)
[Forslag til Lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven og forskellige andre love \(Gennemførelse af dele af Bandepakke IV\).pdf](#)
[Høringsliste.pdf](#)

Til Justitsministeriet.

Politiforbundet har ingen bemærkninger til høringen.

Politiforbundets jr.nr. 2024-00192.

Med venlig hilsen

Jan Hempel
Forbundssekretær

Gammel Kongevej 60, 11. sal
DK-1850 Frederiksberg

Tlf. +45 3345 5965
E-mail mail@politiforbundet.dk

Politiforbundet passer på dine data. Læs mere om vores behandling af dine oplysninger her
<https://www.politiforbundet.dk/om-politiforbundet/politiforbundets-databeskyttelsespolitik>

Denne e-mail fra Politiforbundet kan indeholde fortroligt materiale. E-mailen er kun beregnet for ovennævnte modtager(e). Hvis du har modtaget e-mailen ved en fejl, beder vi dig venligst kontakte afsenderen og i øvrigt slette e-mailen, inkl. eventuelle kopier og vedhæftede dokumenter.
På forhånd tak

Henvendelser kan rettes skriftligt til Politiforbundet. Der kan sendes sikkert til mail@politiforbundet.dk. Det forudsætter dog, at du selv har adgang til at sende fra sikkermail.

Fra: Justitsministeriet <jm@jm.dk>

Sendt: 9. februar 2024 11:57

Emne: Høring over udkast til forslag til lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven og forskellige andre love (Gennemførelse af dele af Bandepakke IV) J.nr - 2023-05184

Se venligst vedhæftede filer

Med venlig hilsen

Kontoret for Organiseret Kriminalitet

Slotsholmsgade 10

1216 København K

Tlf.: 7226 8400

<https://url12.mailanyone.net/scanner?m=1rYOcW-0003vY->

[3V&d=4%7Cmail%2F90%2F1707476400%2F1rYOcW-0003vY-3V%7Cin12a%7C57e1b682%7C25933027%7C13345177%7C65C605D41AA335C8902C908352651BF0&o=t.wwtusiwjensmistriikd.te&s=r6JkxmQR8M-VQcUhkOstWWc5k3o](https://url12.mailanyone.net/scanner?m=1rYOcW-0003vY-3V&d=4%7Cmail%2F90%2F1707476400%2F1rYOcW-0003vY-3V%7Cin12a%7C57e1b682%7C25933027%7C13345177%7C65C605D41AA335C8902C908352651BF0&o=t.wwtusiwjensmistriikd.te&s=r6JkxmQR8M-VQcUhkOstWWc5k3o)
<https://url12.mailanyone.net/scanner?m=1rYOcW-0003vY-3V&d=4%7Cmail%2F90%2F1707476400%2F1rYOcW-0003vY-3V%7Cin12a%7C57e1b682%7C25933027%7C13345177%7C65C605D41AA335C8902C908352651BF0&o=t.wwtusiwjensmistriikd.te&s=r6JkxmQR8M-VQcUhkOstWWc5k3o>
jm@jm.dk

RETSPOLITISK FORENING

HØRINGSSVAR

Til Justitsministeriet, Kontoret for Organiseret Kriminalitet

Høring over udkast til forslag til lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven og forskellige andre love (Gennemførelse af dele af Bandepakke IV)

Modtaget ved høringsbrev den 9. februar 2024 med svarfrist 8. marts 2024.

Svar fremsendt pr. mail til jm@jm.dk og kfokr@jm.dk

Sagsnr.: 2023-05184.

Retspolitisk Forening må kraftigt fraråde, at man gennemfører det fremsatte forslag til ændringer af hhv. straffeloven, retsplejeloven og andre love. Mange af de foreslåede ændringer vil medføre **alvorlige indgreb i de berørte individers grundlæggende frihed og retssikkerhed**. De foreslåede indgreb vil efter foreningens vurdering være i strid med både internationale forpligtelser og med trindhøjere lovgivning i form af Grundloven.

De foreslåede bestemmelser om udvidelse af politiets samarbejdsflade med andre myndigheder, herunder deling af informationer, vil medføre en de facto fravigelse af retssikkerhedslovens § 1, stk. 1, som netop sikrer, at indgreb i meddelelshemmeligheden og boligens ukrænkelighed mv. skal ske ved offentlige myndigheder. Hvis dette ikke er tilfældet, må det fremfundne materiale ikke anvendes eller videregives til brug for sager, der falder ind under strafferetsplejen.

De mange ændringsforslag om at fratage en bestemt personkreds retten til efter endt afsoning at færdes frit på alle lokationer og eventuelt at rejse til andre lande i indtil 3 år, fremstår som et alvorligt indgreb i retten til personlig frihed. Herudover fratages disse personer adgangen til at få domstolsprøvet spørgsmålet. Den personlige frihed er beskyttet af den europæiske menneskerettighedskonventions artikel 5, og retten til privatliv er beskyttet af den europæiske menneskerettighedskonventions artikel 8. Det kan herudover ikke afvises, at forslagets

bestemmelser om først at have domstolsadgang 2 år efter en sådan beslutning træder i kraft, vil medføre en fravigelse af retten til en retfærdig rettergang, som er beskyttet ved den europæiske menneskerettighedskonventions artikel 6.

De mange forslag om lempelse af krav om domstolskendelse og dermed fravigelse af retsplejelovens beskyttelsesbestemmelser om alvorlige tvangsindgreb må grundlæggende anses for problematiske. Bestemmelserne vil medføre en klar udhuling af retsplejelovens krav til, hvornår sådanne tvangsindgreb kan gennemføres samt af efterprøvelsen af politimyndighedens vurdering heraf.

Forslaget kan efter Retspolitisk Forenings opfattelse medføre en alvorlig risiko for udhuling af grundlovens § 72 om boligens ukrænkelighed samt af grundlovens § 73 om ejendomsrettens ukrænkelighed for den direkte berørte persongruppe samt for de personer, som kan sættes i forbindelse hermed. Dette er særligt betænkeligt henset til, at personkredsen, der kan sættes i forbindelse med den af lovforslagets berørte gruppe, udvides betydeligt til at omfatte andre end samlevende, da der anvendes udtrykket: ”andre med en særlig tæt relation til den pågældende”. Formuleringen giver en betydelig og uheldig uklarhed om afgrænsningen.

Forslaget om at udvide personkredsen, som må udføre agentvirksomhed, til at omfatte civile må anses for yderst betænkelig - særligt for de personer, som fremover agerer som civilagenter. Der må gennemføres lovbestemte beskyttelsesforanstaltninger, som de pågældende personer vil kunne støde ret på, såfremt de kommer i en farlig sikkerhedssituation som følge af, at de har ageret som civilagenter på vegne af politiet.

De mange forslag om ændring af skattelov, lov om sociale ydelser m.fl. vil medføre, at den pågældende personkreds mister al forsørgelsesgrundlag, hvilket alt andet lige vil bringe de pågældende personer i en ganske vanskelig situation, herunder særligt hvis de har mindreårige børn, som skal brødfødes.

Det er et visionsløst og desperat samfund, der ikke formår at løse problemerne med bandekriminalitet uden at angribe sit eget demokratiske fundament.

København, den 7. marts 2024

Natasia Nielsen

Bjørn Elmquist

Sagsnr.:
2024 - 2832

Dato:
4. marts 2024

Til Justitsministeriet

Social- og Boligstyrelsen takker for at blive hørt ift. Forslag til Lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven og forskellige andre love (Gennemførelse af dele af Bandepakke IV). Nedenfor fremgår Social- og Boligstyrelsens bemærkninger til lovforslaget.

SBST har forholdt sig til følgende dele af lovforslaget:

1. § 2 stk. 2 (side 6)
2. § 8 (side 10))
3. Afsnit 3.1.1. Fokuseret SSP-samarbejde skal afskærme brødre fra bandemiljøet (fra side 21)
4. Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser § 2 nr. 2 (fra side 270) og § 8 (fra side 309)

Ad 1:

Videregivelse af oplysninger kunne med fordel afgrænses til at oplysningerne kun kan videregives til de sociale myndigheder i den ansvarlige kommune.

Ad 2:

Det foreslås, at formuleringen "...nære familiemedlemmer er dømt efter straffelovens..." erstattes med "...nære familiemedlemmer har modtaget en dom, hvor straffen er fastsat efter straffelovens..."

Ad 3:

Fra side 21. Det foreslås, at:

- formuleringen: "De oplysninger, der kan videregives efter bestemmelsen, omfatter efter praksis bl.a. fortrolige oplysninger vedrørende børns og unges stofmisbrug eller væsentlige sociale problemer." ændres til: "De oplysninger, der kan videregives efter bestemmelsen, omfatter efter praksis bl.a. fortrolige oplysninger vedrørende børns og **unges trivsel og udvikling.**"
- formuleringen "Formålet med indførelse af bestemmelsen var at skabe en mere klar retstilstand for myndighedernes adgang til – uden samtykke fra den,

oplysningerne angår – at drøfte bestemte børns og unges problemer som led i en kriminalitetsforebyggende indsats...” ændres til ”Formålet med indførelse af bestemmelsen var at skabe en mere klar retstilstand for myndighedernes adgang til – uden samtykke fra den, oplysningerne angår – at drøfte bestemte børn og unges udfordringer og resurser som led i en kriminalitetsforebyggende indsats...”

- der på side 23 indskrives barn i følgende sætning: ”Det vil eksempelvis i højere grad være nødvendigt at dele personoplysninger og særligt oplysninger af følsom karakter i tilfælde, hvor en individuel indsats over for den enkelte barn og unge drøftes, sammenlignet med tilfælde hvor en generel indsats over for hele årgangen på en skole påtænkes iværksat.”
- følgende afsnit på side 26 udgår: ”Såfremt kommunalbestyrelsen på baggrund af en indledende screening efter § 18 vurderer, at det ikke er nødvendigt at igangsætte en børnefaglig undersøgelse efter § 20 i barnets lov, har kommunalbestyrelsen fortsat mulighed for at iværksætte en afdækning efter § 19 i barnets lov.” SBST vurderer, at afsnittet er en gentagelse af de efterfølgende afsnit, som beskriver processen.
- følgende formulering på side 27: ”Det betyder, at kommunalbestyrelsen skal tilrettelægge undersøgelsen ud fra en helhedsbetragtning, så den kommer hele vejen rundt om barnets, den unges og familiens situation med henblik på at belyse både udfordringer og ressourcer hos barnet eller den unge og familien.” ændres til ”Det betyder, at kommunalbestyrelsen skal tilrettelægge undersøgelsen ud fra en helhedsbetragtning, så det sikres, at børne- og ungerådgiveren/kommunen kommer hele vejen rundt om barnets, den unges og familiens situation med henblik på at belyse både udfordringer og ressourcer hos barnet eller den unge og familien.”
- følgende formulering på side 28: ”Herudover følger det af § 22, stk. 6, i barnets lov, at den børnefaglige undersøgelse skal resultere i en begrundet stillingtagen til, om der er grundlag for at iværksætte støtte efter, jf. §§ 32, 46 eller 47, og i givet fald hvilken.” ændres til ”Herudover følger det af § 22, stk. 6, i barnets lov, at den børnefaglige undersøgelse skal resultere i en begrundet stillingtagen til, om der er grundlag for at iværksætte støttende indsatser efter, jf. §§ 32, 46 eller 47, og i givet fald hvilken.”
- Der i følgende sætning på side 28 indsættes ’afdækning’: Det skal således fremgå klart af lovgivningen, at kommunerne bl.a. skal lægge vægt på, om barnet eller den unges nære familiemedlemmer er dømt for bandekriminalitet ved vurderingen af, om der skal igangsættes afdækning og en børnefaglig undersøgelse.
- Der på side 28 indsættes et ’og’, så der står: ”For at sikre en mere effektiv og forebyggende indsats over for udsatte børn og unge i risiko for rekruttering til banderne...”

Derudover har SBST en bemærkning til følgende afsnit på side 28: *Kommunerne vil ikke i alle tilfælde skulle igangsætte en børnefaglig undersøgelse, hvis der er viden om, at nære familiemedlemmer er dømt for bandekriminalitet. Der kan f.eks. være særlige situationer, hvor barnet eller den unge kun har meget begrænset kontakt med det dømte familiemedlem.*

Bemærkning: Viden om, at nære familiemedlemmer er dømt for bandekriminalitet vil ikke nødvendigvis komme frem i en screening, medmindre selve underretningen om barnet handler om, at et nært familiemedlem er dømt for bandekriminalitet. I screeningen indhenter man ikke yderligere oplysninger ud over underretningen, samtale med barnet eller den unge samt forældrene.

Såfremt det ikke fremgår af underretningen, vil den altså viden først blive kendt, hvis man laver en afdækning eller børnefaglig undersøgelse, hvor man afdækker og undersøger forholdene om og omkring barnet eller den unge.

Ad 4:

Vedr. følgende afsnit side 272: *"Begrebet »oplysninger om enkeltpersoners tilknytning til bandemiljøer« omfatter alle former for oplysninger, der knytter sig til banderelateret kriminalitet. Det kan eksempelvis være oplysninger om, at et familiemedlem er dømt for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a, oplysninger om at barnet eller den unge optræder på samme sag som kendte bandemedlemmer samt oplysninger om at barnet eller den unge er truffet i et klubhus eller til et arrangement i bandemiljøet."* foreslår SBST at være mere specifik dvs. fx hvis barnet eller den unge er blevet antruffet af Politiet sammen med kendte bandemedlemmer eller personer, der har relationer til bandemiljøet.

Det foreslås, at følgende formulering på side 272 *"Formålet hermed er at sikre fortroligheden i SSP-samarbejdet med hensyn til oplysninger om (mulige) banderelationer, herunder at tydeliggøre, at denne type oplysninger skal behandles med en særlig følsomhed i kommunerne."* erstattes med *"Formålet hermed er at sikre fortroligheden i SSP-samarbejdet med hensyn til oplysninger om (mulige) banderelationer, herunder at tydeliggøre, at denne type oplysninger skal behandles med en særlig opmærksomhed i kommunerne."*

Det foreslås, at følgende formulering på side 310: *"Såfremt kommunen efter en indledende screening efter § 18 vurderer, at det ikke vil være nødvendigt at igangsætte en børnefaglig undersøgelse efter barnets lov § 20, vil kommunen efter reglerne i barnets lov kunne igangsætte en afdækning efter § 19."* ændres til *"Kommunen kan efter screening jf. § 18 vurdere, om der er behov for afdækning jf. § 19 eller en børnefaglig undersøgelse jf. § 20."*

lft. følgende afsnit på side 310: *"Børn, unge og deres forældre vil på et hvilket som helst tidspunkt i et sagsforløb kunne anmode om en børnefaglig undersøgelse, hvis de mener, at der er behov for yderligere undersøgelser af barnets behov. Det vil herefter bero på en konkret vurdering af sagens forhold, om en sådan undersøgelse*

skal igangsættes. Ved vurderingen vil der skulle lægges betydelig vægt på, om barnet eller den unge har nære familiemedlemmer, der er dømt for bandekriminalitet. Kommunens beslutning om, at der ikke er behov for en børnefaglig undersøgelse kan ikke påklages til Ankestyrelsen, i det omfang kommunen i stedet vælger at gennemføre en afdækning efter reglerne herom i barnets lov § 19." Bemærker SBST, at afsnittet omhandler børn, unge og familiers ret til at anmode om en børnefaglig undersøgelse. Derfor kan dele af afsnittet evt. udgå.

Det foreslås, at der foretages de markerede ændringer i følgende afsnit på side 311: "Kommunen vil efter barnets lov også have mulighed for at iværksætte støtte og hjælp, uanset om der vil blive truffet afgørelse om at iværksætte en børnefaglig undersøgelse. Det kan være i form af en **tidlig** forebyggende indsats, jf. § 30 eller en støttende indsats efter § 32 på baggrund af en afdækning **eller en børnefaglig undersøgelse**. Herudover er det muligt at iværksætte en støttende indsats sideløbende med **en afdækning eller** den børnefaglige undersøgelse, jf. § 32, stk. 4. En sådan indsats vil skulle tage afsæt i barnets eller den unges samt familiens behov, ressourcer og udfordringer, men det vil samtidig være vigtigt, at myndighederne vurderer, at indsatserne vil bidrage **til at forebygge kriminalitet og sikre barnet eller den unges trivsel og udvikling**. Det skal herudover vurderes, om der er brug for støttende indsatser til barnet eller den unge, der går imod f.eks. forældrenes ønsker, i det omfang der efter barnets lov er adgang til at træffe afgørelse uden samtykke, herunder efter reglerne i § 37 i barnets lov om støttende indsatser uden samtykke, hvis det vurderes at være i det konkrete barn eller den konkrete unges interesse med henblik på at kunne **forebygge** risikoen for at ende i bandekriminalitet."

Venlig hilsen

Julie Møller-Høy Worm
Fuldmægtig

Overgange og sammenhænge i ungelivet
Børn, Unge og Familier
Mobil: +45 41 73 08 61
Email: jmr@sbst.dk

Til Justitsministeriet

Høring over udkast til forslag til lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven og forskellige andre love (Gennemførelse af dele af Bandepakke IV)

SSP-Samrådet takker for muligheden for at afgive bemærkninger vedr. lovændringer omkring Bandepakke IV.

Aftalen om Bandepakke IV beskriver i indledningen, at man ønsker at fokusere SSP-samarbejdet. Denne formulering mener SSP-Samrådet nemt kan misforstås. At fokusere SSP-samarbejdet må ikke betyde, at SSP-samarbejdet primært skal rette sig mod bandeforebyggelse – det må til gengæld gerne være sådan, at ”at fokusere” betyder, at det styrker SSP-samarbejdets mulighed for at forebygge bandekriminalitet.

Vedr. pkt. 3.1.1.1.3 Retslig ramme med henblik på at sikre øget informationsdeling:

SSP-Samrådet finder det helt afgørende for SSP-samarbejdet, at man har mulighed for at videregive og dele oplysninger om rent private forhold, som det er beskrevet i § 115 for nuværende. SSP-Samrådet anerkender behovet for at tydeliggøre, at det også er muligt at dele informationer vedr. banderelationer. SSP-Samrådet bifalder, at delingen fortsat sker efter en konkret og individuel vurdering, der tager udgangspunkt i sagens samlede omstændigheder. SSP-Samrådet kan derfor bakke op om tilføjelsen i form af §115 stk.5.

Vedr. pkt. 3.1.1.2.3 Øget fokus på banderelationer i den kommunale indsats over for børn og unge.

Et godt helhedsorienteret sagsarbejde vil fordrer en vurdering af betydningen af familiemedlemmers relation til kriminalitet. Derfor bakker SSP-Samrådet op om at kommunerne, i forbindelse med afgørelse om iværksættelse af en børnefaglig undersøgelse, skal vurdere betydningen af, at barnets eller den unges nære familiemedlemmer er dømt for bandekriminalitet.

Vedr. pkt. 3.1.2.3 Videregivelse af fortrolige oplysninger om personer over 18 år til forældre og andre med lignende tætte relationer.

En mulighed for, at sociale myndigheder kan videregive fortrolige oplysninger til forældre eller andre med lignende tætte relationer vil være til stor gavn for de unge, som skal hjælpes af SSP+samarbejdet. SSP+samarbejdet er tværfagligt/tværasektorielt i kommunerne og dækker flere forskellige enheder og faggrupper. Informationsdelingen bør omfatte det samlede kommunale SSP+samarbejde. Dette skyldes, at personer i SSP+samarbejdet, kan være ansættelsesmæssigt placeret et andet sted end hos de sociale myndigheder, selv om de løser opgaver, som formelt ville tilskrives det sociale myndighedsarbejde. Fx SSP-konsulenter, som er placeret organisatorisk i Ungdomsskolen eller en central forvaltning. SSP-Samrådet foreslår derfor, at formuleringen ændres til: *”Politiet og kommunale medarbejdere i SSP+samarbejdet kan videregive fortrolige oplysninger vedrørende personer, der er fyldt 18 år, til forældre eller andre, herunder familiemedlemmer, der har lignende tætte relationer til den pågældende person, hvis videregivelsen må anses for nødvendig som led i en kriminalitetsforebyggende indsats over for personen.”*. Det er væsentligt, at denne mulighed ikke kun drejer sig om tilknytning til bandemiljøer, men giver mulighed for udveksling af oplysninger ved anden kriminalitet,

SSP-Samrådet

Benny Husted
Formand

Tlf.: 2325 8547

Benny.husted@ssp-samraadet.dk

Rikke Risgaard Laustsen
Næstformand

Tlf.: 7253 8356

rilau@fmk.dk

www.ssp-samraadet.dk

Skanderborg, d. 06.03.2024

hvor det vurderes nødvendigt for at hjælpe den unge ud af kriminaliteten. Der bør naturligvis altid forsøges at få samtykke forud for udveksling af oplysningerne.

Vedr. 3.1.3.3 Forbud mod rekrutteringsfremmende handlinger rettet mod børn og unge

SSP-Samrådet bakker som udgangspunkt op om, at rekrutteringsfremmende handlinger sanktioneres. Det er dog også væsentligt, at bevisførelsen er på plads, for at såvel den unge over 18 år, samt den unge under 18 år kan forstå, hvorfor handlingen er ulovlig. Retssikkerheden skal være på plads.

Vedr. 3.2.1.3 Styrket opholdsforbud og nyt kontaktforbud

Som udgangspunkt støtter SSP-Samrådet, at opholdsforbuddet og kontaktforbuddet styrkes. Der er dog et par væsentlige udfordringer, som bør iagttages og som kræver yderligere afdækning og vurdering. Det drejer sig om, at et opholdsforbud kan have den konsekvens, at man minimerer personens adgang til beskyttende faktorer som positive relationspersoner, job m.m. Det er i den sammenhæng væsentligt, at man har grundige overvejelser om, hvad der i den enkeltes tilfælde kan være et anerkendelsesværdigt formål, og at dette kan justeres løbende, da forhold der kan være anerkendelsesværdige kan skifte i løbet af ganske kort tid.

Det er i beskrivelsen ikke tydeligt, hvornår der reelt er tale om "kontakt". Der beskrives fx e-mails og beskeder på Facebook – men de unge er på andre hurtigt forandrende medier, hvor det kan ske, at man skriver i den samme tråd i en nyhedsstrøm, kommenterer det samme opslag selv om det ikke var intentionen at være i kontakt, at man "liker" et opslag osv. Det kan således være vanskeligt at afgøre, hvornår der reelt er tale om en kontakt, og dette bør defineres nærmere.

I forbindelse med en afsoning synes det problematisk, at man ikke kan opretholde et kontaktforbud, idet SSP-Samrådets erfaringer er, at det kriminelle netværk i høj grad styrkes i forbindelse med en afsoning.

Vedr. 3.2.2.3 Forbrydelser af ydmygende karakter

SSP-Samrådet finder det relevant at skærpe betragtningen i forhold til unge, der er i relation til bandekriminalitet, men finder det samtidigt problematisk, at skærpelsen kan finde anvendelse ved sager der vedr. problematikker der ikke drejer sig om kriminalitet. SSP-Samrådet påpeger således, at det kan være væsentligt at have en opmærksomhed på, at det kan være svært at skelne mellem mobning og ydmygende strafbar handling. Et øget fokus på ydmygende handling kan medføre et øget incitament for at betragte mobning som psykisk vold og dermed en kriminel handling. Dermed kan mobning risikere at blive betragtet som en kriminel handling frem for en social pædagogisk problematik.

Vedr. 3.2.3.3 Fratagelse af børn- og ungeydelsen for dømte bandemedlemmer.

SSP-Samrådet kan bakke op om forslaget, såfremt børneydelsen i stedet udbetales til en anden forældremyndighedsindehaver eller værge således at fratagelsen af ydelsen ikke kommer barnet til last. Forslaget kan således sikre at pengene reelt går til barnets bedste, og ikke til den kriminelle.

På vegne af SSP-Samrådet

*Benny Husted
Formand*

*Rikke Laustsen
Næstformand*